RosDok Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Georg Nikolaus Erasmi

Epigrammatum Georgii Nicolai Erasmi, Ohrdrufiensis Thuringi, Libri Quinque

Rostochi[i]: Hallervordius, 1643

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756623774

Druck Freier Zugang PUBLIC DOMAIN

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn756623774/phys_0001
DFG

Min. 71. 1-3. <R>

~~V. 3820. a.b.c.~~

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756623774/phys_0002
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de /rosdok/ppn756623774/phys_0003
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn756623774/phys_0004
DFG

EPIGRAMMATUM GEORGII NICOLAI ERASMI, Ohrdruſienſis Thuringi,

LIBRI QUINQUE.

ROSTOCHI,

Impenſâ Johannis Hallervordii Bibliopolæ.

Prælo Kyliano Acad. Typogr.

Anno ſalutiferi partus

M. DC. XLIII.

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756623774/phys_0005

AD LECTOREM.

Eſt artis, paucis proponere multa; LIBEL-
LUS
Multa docet paucis, hinc agit artis opus.

HENRICUS RAHNE J.U.D.
& Prof. Roſtoch.

2. In præſens Epigammatwn opus.

Quæ ſunt lecta, boni mihi cōmatis eſſe videtur,
Ejuſdem, quæ non ſunt mihi lecta, reor.

Poſt horariam lectionem
gratulabundus adponebat
JOHANNES HUSWEDELIUS,
Prof. Roſtoch.

3. Ad Autorem.

Curta quod exiguis pangas Epigrammata metris,
Et tuus in tenui pulvere currat equus,
Non ideò eſt vilis tua, Eraſme, Thalia, minutis
Major ubiq; Venus, major ubiq; Charis.

Sic adamas punctum eſt lapidis, punctumq́ pyropus,
Fragmina vaſta tamen vincit uterq́ mola.
Cenſentur minimo ſic pondere grana, coruſcat
Queis Tagus, Heſperiæ ſceptriger amnis aquæ.

T. Johannes Weitzius.

4. Ad Georg. Nic. Eraſmum.

Excipiat VVeizl gemmas tuus aureus aptas
Annulus, heic cuprum ſubdere nolo meum.

M. Chriſtian. Timoth. Dufftius
Scholæ Ohrdruf. Rector.

5. Ad G. N. Eraſmum.

Quæ, generoſorū decus, & nova gloria Vatum,
Dulce caput, Suadæ dulcis, Eraſme, comes,
Quæ modò, Pieriis Epigrammata nata ſub antris,
Tradita ſunt oculis inſpicienda meis.
Dulcia ſunt, fateor, ſunt jucundiſsima lectu,
Nectare plena, favos, ambroſiamq́ fovent.
Sæpè lego mancos ſine re, ſine pondere verſus,
Heu mihi, quàm verſi ſunt malè verſiculi!
Hic animam ſpirat genius, monſtratq́ Poëtam,
Qui ſale conditum promit ab arte melos.
Sic oleo diſtet quòd amurca, quis ambigit? & quòd,
Differat à ſapido fœtida vappa mero.

M. Pancratius Amſelius. P. L.

6. Ad Autorem.

Grande decus patriæ, dextris Epigrammata Muſis,
Et non averſo ſcribis, Eraſme, Deo.
Si præfixa libri demas tua nomina fronti,
Non facilè, Owenum compoſuiſſe negem.

7. Ad Eundem.

Illa tui, Juvenis, legi monumenta laboris,
Me, quid me? Phœbo judice, digna legi.
Quæ quamvis gratâ mihi ſint vice lecta per horas
Non adeò paucas, pauca fuiſſe, queror.
Invitos etiam retinebunt iſta legendo,
Namq́ lepore ſuo, non novitate placent.

Andreas Tſcherningius, Sileſius.

Ad Clariſſim. Vir. & Poët. Georg. N. Er. Epigrammatopæum.

Optume vir, noſti, quàm me olim Epigrammata Cœli
Exhilararint. Tu, Cœlius alter eris.

Joachimus Gerdes.

7. Ad Georg. Nicol. Eraſmum.

Tu Vates lauru dignus, tua carmina cedro:
Sed tibi laus laurus, famaq́ cedrus erit.

Theophilus Schwabe.

In Autoris nomen alluſio.

Ingenij campos Phœbi qui ſcindit aratro/
Et vincit, meſſem jure favoris habet.
Macte, Georgi, animo/ melicos ſuperato labo-
In Vatum numero/ dives amoris/ eris. (res.

Paulus Blocius, Rect. Lunæb.

De Autore.

Æmulus arguti ſolerter Eraſmus Oëni/
Hoc juga Parnaſſi ſcandit ad alta gradu,
Quin/ ſi conſimiles invenerit ille Patronos,
Progrediens/ ceptum mox ſuperabit iter.

M. Chriſtianus Timotheus Duſſtius.

EPIGRAMMATUM GEORGII NICOLAI ERASMI, OHRDRUFIENSIS THURINGI, AD ILLUSTREM DN. CHRISTIANUM THOMÆUM SEESTED, Equit. aur. Celſiſſimi DANORUM Regis CANCELLARIUM.

LIBER PRIMUS.

1. **Ad Lectorem.**

NE caſtis noceam pueris, timidisve puellis,
Spurcities libris eſt aliena meũ.

2. **Ad Deum ter max.**

Mille modis fio, dum deprecor, atq; relabor/
Perjurus/ recipis tot, pater alme/ modis.
O fidei præſtare fidem/ pater optime/ poßim!
Surripe, quò poßim/ me mihi, daq; tibi.

3. **Ad Mecœnatem ſuum, Dn. Chriſtianum Thomæum Seeſted.**

Chriſtiani Regis/ Thomæe/ es dexter ocellus/
Secreta Imperij quo videt ille ſui.

4. Myſterium imperſcrutabile.

Cur unus ſit tres, tres unus, nemo futurâ,
Hâc nemo vitâ dicet Arithmeticus.

5. Ad Jeſulum ſuum.

Aurum, thus, myrrham, tibi quæ donata, redo-
Chriſte, mihi: fidei ſit, precis, atq; necis. (na,

6. Colonia Agrippina.

Aut in Perſiaca fundata Colonia terra eſt,
Aut monumenta viris non dedit illa Magis.

7. Sepulchra.

Cur monumentorum nomen cepere ſepulcra?
Ut poſſint mentem ſæpè monere tuam.

8. Promiſſio.

Aurea ſit quamvis promiſſio, gemmea quamvis:
Rem mihi, ſit licet hæc plumbea, malo dari.

9. Dona.

Eloquio ſuperes Ciceronis verba diſerti,
Eloquium vincent dona, tacendo, tuum.

10. De Hiſtoricis & Poëtis.

Hiſtoricos inter nihil eſt, interq; Poëtas
Diverſum, libros fingit uterq; ſuos.

11. Aſinus.

Eſt humilis, timidus, mitis, patiensq; laborum,
Hac aſinum par eſt nos ratione ſequi.

12. Me-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756623774/phys_0012
DFG

12. Meditatio Mortis.

Si cupis æternam poſt funera ducere vitam,
Fac vitæ quovis emoriare die.

13. Ad Dn. Laurentium Stephani J U. D. & Judicii Guſtrovien. Directorem, Benefactorem ſuum.

Sæpius ut tibi ſum, ſic es mihi ſæpius hoſpes:
Actio tota tua eſt; paßio tota mea eſt.

14. Ad Salvatorem.

Tu quod es, es factus, neq́ tempore factꝰ in ullo:
Hoc, quod eras, id eris; non quod eras, id eris.

15. Magiſter.

Perſica vox Magus eſt ſapiens, ab eaq́ Magiſter
Dicitur. hoc multi, re ſine, nomen habent.

16. Hæreſis Evangelica.

Si ſumus Hæretici, ſacrum quo ſtigmate dogma
Vapulat; ecquis erit Hæreſiarcha? Deus.

17. De Juriſconſultis & Medicis.

Inter Juridicos, ſi quis, me judice, certet,
Et Medicos inter, gloria prima lucrum.

18. Ad Salvatorem in Natali.

Eſt tibi Natalis, mea te contritio vincit;
Ut ſolvas, culpam, quæſo, remitte meam.

19. Teſtes innocentiæ.

Eſt Caiphas, eſt Herodes, teſtisq; Pilatus:
Iſtorum verum conſtat in ore tuum.

Joh. 11, 50. Luc. 23, 14. 15.

20. Ad animam.

Cur ſinis, ut corpus tot ſcādala peſſima patret,
Imperio cujus ſors moderanda tuo?
Hoc niſi mancipium cautè tractaveris, ejus
Æqua malo quondam pœna futura tibi eſt.

21. Ad Deum ter max.

Primus ego matrem feci, Deus alme, parentē,
Propterea veteri ſum tibi lege ſacer.
Lex jubet, ut ſolvar; nolo tamen eſſe ſolutus,
Tempore ſed ſervus quolibet eſſe tuus.

† Exod. 13, 13.

22. Curia.

Exponit venum gemmatos curia montes:
Nil, præter curas, curia curat emi.

23. Fides.

Ad Oënum.

Quo plures fidei ſpecies, quàm Relligionum,
Quomodo res noſtro eſt tempore rara fides?

24. In Philautum.

Es bonus, esq; malus. bonus es, te judice, verùm;
Cenſura quâvis peſſimus alterius.

25. In Grandinum.

Officium ſi derivatur ab officiendo,
Grandinus nimis eſt officioſus homo.

26. Judas Iſchariotha.

Quis prodire neget Judam de ſtirpe Jacobi?
Hic Natum vicit / vendidit ille, Dei.

27. De Medicis & Jurecōſultis.

Quæ perdunt alios / morbi atq; injuria / quosvis /
Divitias Medicis juridicisq; parant.

28. Suum cuiq; pulchrum.

Pulchrum cuiq; ſuū, quamvis proverbia dicant /
Grex tamen alterius grandius uter habet.

29. Oculus illudens patri.

Prov. 30, 17.

Si / quoties peccant patrib9, dent lumina corvis,
Exiguo mundus tempore cæcus erit.

30. Crux.

Apta malis, non apta bonis, crux primitùs orta,
Extollit fures, nec ſinit eſſe feros.

31. In Philautam.

Eſto puellaris pariter rubor, & pudor; in te
Non rubor atq; pudor / ſed tuber atq; putor.

32. In Paulum.

Es dives, fateor / alieni, Paule / ſed æris;
Divitias hoſti, vix precor, eſſe tuas.

33. Ad Jo. Reinboth. Præpoſ. Haterslebien.

Noſtræ, vis, Muſæ vivant benè, Jane, ſed illæ,
Nè non tu meliùs emoriare, volunt.
Annè mihi, dicis, mortem optas? opto. ſed illam
Ut minùs opto citam, ſic magis opto bonam.

34. Ad mercatorem frivolum.

Numinis ore optas pœnas, non corde verendũ
Nè cor ex proprio judicet ore Deus. (eſt,

35. Ad celſiſſ. Danorum Regem Chriſtianum, hoc nomine quartum.

Taliter imperium moderaris, ſubdita Regni
Optet ut æternum Te ſibi terra Patrem.

36. Ad Chriſtianum V. Danorum Regni hæredem.

Ut, quàm eſſes magna ſimilis ſibi mente, doce-
Impreſſit vultûs ſigna verenda pater. (ret,

37. Ad Dan. Stahlium, Philoſ.

Cur tractanda tibi Sophiæ data laurea prima eſt?
Prima fuit primo functio danda Sopho.

38. De Verſificatoribus.

Qui nihil omnino didicit, quàm ſcribere verſu,
Non poterit ſtomachum nî ſatiare fame.

39. De

39 De Paula.

Ornatam toto virtutum cardine Paulam,
Lætus, at infelix Paulus amator ait.
Undecies bis ſex peperit feliciter annis.
In Paula virtus, hæc niſi, nulla patet.

40 Ad Jo. Mejerum, Cimbrum.

Tu nobis es, veteri nil poſtponendus amico.
Aurum ſic precio par vetus, atq; novum.

41 In Cottam.

Si tibi non placeant, ut dicis, Cotta, ſuperbi,
Tè certè poterit nemo placere minùs.

42. In Paulam.

Sedula Paula ſuis non fictè dicitur actis:
In medium dormit ſedula Paula diem.

43. In Ollum.

Diceris eſſe quidem, non es tamen atheus, Olle:
Cui venter Deus eſt, atheus eſſe nequit.

44. Ad D. Chriſtianum Thomæum Seeſted. Cancellarium.

Tu Regis Daniæ manus, & pes, lecta lucerna es:
Hæc, mihi ſi non vis credere, crede tibi.

Nomini ſc. Anagrammatum Autoris emmetrorum Lib. 2 Anagr. 92. hæc per tranſpoſitionem affirmanti.

45. In Gellium.

Cor breve, ſed longam Gelli circumgeris haſtā,
O / tibi ſi longum cor foret, haſta brevis!

46. In Annam ſuperbam.

Suſpicor / unius quòd non ſis filia patris,
Corpus cùm famulæ ſit tibi / cor Dominæ.

47. De Poëtica.

Propugnat benefacta / vel oppugnat malefacta
Quæ videt, ut tua laus, vel tua fraus pateat.

48. Ad Philipp. Henr. Friedlieb. Doct. Theologum.

Melle ſonans / non felle tonans, dulciſſime Friedlieb /
Vana prius / reddis pectora ſana gregis.
Perge, famem lenire, pio relevamine, ſacram /
Verget & in famam laus veneranda tuam.

49. Arithmetica Paulæ.

Expoſuit fumo ſeptem farcimina Paula,
A quibus / heu, rapuit gens malè fida decem.

50. De Poſthumo.

Præpoſitus qui vix heſterno lumine, nunc eſt /
Mutato paulùm nomine / Depoſitus.

51. In Paulam. Fœminam ornatiſſimam.

Ira, Venus, partus / ſomnus / mora / jurgia / faſtus;
Septem virtutes ſunt ea, Paula, tua.

52. Mors

52. Mors Peccati.

Non in peccatis / peccatis mortuus eſto /
Vivere ſi, vitâ non moriente, cupis.

53. Ad Mecœnatem ſuum, Chriſtianum Thomæum Seeſted.

Juſtitia Heroi gmtum te candida juſto,
Et pietas carum reddidit alma Deo.
Illis cùm placeas, geminâ virtute, duobus,
Acceptum cuivis / quis neget, eſſe bono?

54. Ad Jo. Gerhardum Theol. iter facturum.

Non tibi fortunam comitem, ſed, Iane, Jehovâ
Deprecor, illa comes cœca, oculatus hic eſt.

55. In Aulum.

Officium oblato ſpondes pro carmine. Verùm
Officio nummus prævalet, Aule, tuo.

56. In Paulam.

Ægra lubens moriar, fuero modò ſana, fateris:
Monſtra refers, mavis in cruce forte mori.

57. In Loiſitanum Jurid.

Corde tuo eſt juris nè micula / Loiſitiane,
Iura tamen dicis, ſcilicet ore ſapis.

58. In Benedictum.

Es tu / re verâ, Benedictus non benè dictus,
In te namq; nihil noſcitur eſſe boni.

59. In Paulam.

Iurgia vel miſcet crudelia Paula, vel orat:
Optima Paula, precans; peſſima, lite ſecans.

60. De Dan. Stahlio, Philoſ.

Stahlius à chalybis nomen benè nomine ducit:
Hic acuit ferrum, Stahlius ingenium.

61. In Fabellum.

In quovis novit dentem exercere Fabellus,
Excepto, quem non cogitat eſſe, Deo.

62. Ad Henricum Rahn. J.C. Roſtóch.

Per loca jam loqueris, queis nunquam viſus es olim,
Et quorum nulli fortè videndus eris.
Quî ſic? non paucos perfundis dogmate juris,
Quorum quæ nunc eſt vox, tua ſemper erit.

63. In Damianum.

Sunt tibi difficiles loculi, facilesq; puellæ:
Hæc gravis eſt levitas, illa levis gravitas.

64. In Paulam.

Si rectè, ſomno data, mortua dicitur eſſe,
Menſe ſolet quovis vivere Paula diem.

65. In Quintum. Nobilem Ignobilem.

Nobilis heu virtus in te non ulla notatur,
Nî, quòd nobiliter pedere, Quinte, ſoles.

66. In

66. In Aulum.

Forma viros neglecta quidem decet, Aule, proindè,
Mens neglecta tamen non dècet, Aule, viros.

67. In Paulam.

Elapſo medio, neſcire, quis annus agatur,
Culpa fuit ſomni non niſi, Paula, tui.

68. In Ollum.

Sit nihil omnipotens toto licet orbe creatum,
Venter at omnipotens eſt tamen, Olle, tuus.

69. Ad Theod. Beccherum.

Quod charus genitor, quod ego, tuus intimus in
Pectore, quod ratio temporis urget, abi. (mo
Roſtochiumq; veni. ſic, mi Theodore, videbis,
Non ſolùm lenæ quòd ſapiant homines.

70. De Megapoleos anno 1635. ſtatu.

Eheu, dum patriã mea vult vitare charybdim,
Fit Scyllæ peregri cymba propinqua maris.
Sed Deus, innocuam qui fecit abeſſe Charybdim,
Merces Scylla meas nè voret, ille dabit.

71. Poëſis.

Lucrando, fateor, non eſt de pane Poëſis,
De famâ tamen eſt ſæpius, atq; fame.

72. Con-

72. Converſio temporis.

Vix ſeptem Veterum Sapientes tempore viſi:
Tot noſtro ſtultos tempore nemo videt.

73. In Furium.

Ad mentem redeo? memini, te dicere, ſanam.
Mentiris, nunquam mens tibi ſana fuit.

74. Felicitas nimia.

Fertilitas lædit ramos uberrima. Sic ſunt
Fata ſecunda nimis fata ſecunda minùs.

75. Ad Salvatorem.

Da mihi, quæ proſunt, bona corporis, & bona cordis;
Sic, Deus, haud unquam plusvè minusvè dabis.

76. Exemplum mortalitatis.

Quò miſer è membris terræ plus abluis atræ,
Cogeris illius ſemper habere magis.
Hæc tibi quotidiè res vaticinatur in aurem,
Quòd ſis/ fœdus homo, fœda futurus humus.

Oratio, meditatio, tentatio.

77. Ad Dan. Michaëlem Superint. Guſtrovien.

Sunt tria, Theiologum caveæ ſpectantia prima,
Ex his compoſitum te tribus eſſe doces.

78. In

78. In ſpondam Comitis Gleichenſis bigami.

Hâc cubuit ſpondâ Gleichenſi præſes in arce,
Mancipium Turcæ qui fuit, atq; gener.

Hæc ſponda adhuc hodiernùm in arce Gleichen, miliari ab Ohrdrufio diſtante, præſtò eſt.

79. In Paulam valetudinariam.

Decumbis, quoties transverſum poſtera flatum
Pars habet; hôc, ſurgis, prætereunte, vales.

80. De Pinello.

Civilem, dicunt quidam, non eſſe Pinellum,
Et verum dicunt. cur? quia ruri habitat.

81. In Thraſonem pompoſum.

Magnum incrementum Iovis es tu nomine, ſed re,
Magnum excrementum te, patet, eſſe bovis.

82. Argentoratum.

Argentorati precio ſine nîl datur, illuc,
Argentum porta, ſi lubet ire, ratum.

83. Chriſtus.

Unus ab æterno eſt, tempus duo fecit eundem;
Hac unum rurſus conſtituere duo.

84. In

84. In Paulam.

Hic modus eſt Paulæ/ (non eſt modus ille feren-
Deficere in rebus/ vel ſuperare/ ſuis. [dus)

85. Cervus, Homo.

Anguibus eſt cervus contrarius; aëra ſaltu
Increpat/ & ſeros vivit ad uſq; dies.
Simius eſt homo cervorum/ contrarius exſtat
Anguibus/ alta ſapit/ vivere vultq; diu.

86. Ad Chriſtian. Timoth. Duft. Schol. Ohrdruf. Rect.

Heſterno, Duffti/ tua piſa recentia carpſi/
Num te propterea forſitan ira capit?
Si ſapit/ hinc animo tantum terrebor/ ut ulla
Vix ſine me piſis poſſit abire dies.

Concordia.

87. Res parvæ creſcunt.

Si capit imperium concordia diva domorum/
Quæ ſunt ima/ citus concumulabit bonos.

Diſcordia.

Res magnæ dilabuntur.

Si rapit imperium diſcordia dira domorum/
Quæ ſunt prima/ citum diſcumulabit onus.

88. Imprecatio Juſta.

Sint centum/ mala qui centum mihi dura precantur;
His contra totidem pectora pura precor.

89. Poeta

89. Poëta Laureatus.

Laurea virtuti eſt, vivit poſt funera virtus
Hanc mihi, cùm fuero mortuus, ergò dabis.

90. Conſilium ſalutare.

Ad amicum ſuum, Chr. Tim. Dufft.

Quando uſurpatur tibi caſeus, optime Duffti,
Si placet, hunc poſitū lac prope ſemper habe.
Quò propier lacti (Medicis ſi credere fas eſt)
Caſeus, hòc potiùs dicitur eſſe juvans.

91. In Grandinum.

Hepatis es tàm devoti, ſi fortè precaris,
Ut potum calidâ ſub prece ſemper ames.

92. Sol & Sal.

Ut videas, Sol eſt, nè non vireas, tibi ſal eſt,
Sole Deus mundum roborat, atq; ſale.

93. Ad Generoſum D. Chriſtian. Thomæum Seeſted. Cancellarium Regis æquiſſ.

Das ſua ſacra Deo, populo ſua jura merentis;
Illi, dum pares; huic, quia fraude cares.

94. Fides.

Sit quamvis ævo ſanè invictiſſimus omni,
Non rarò fidei vincitur enſe Deus.

95. In

95. In Chærulum.

Vaccæ/ ceu ſtreperi, conſcendens terga, caballi,
Ingyrum miſeram præcipitanter agit.
Si, qui ſcandit equos, equitat, quid Chærulum ille?
(Vah nova monſtra viri) vacillat; haud equitat,

In Polyphemum.

96. Morbo colico laborantem,

Os compeſcendo, culo, Polypheme, loquaris;
Sic parti, facies, ut ſit utriq; benè.

97. In Honoram.

Propter quod quicquam eſt tale, hoc magè tale fatemur.
Eſt igitur nummus ſponſus, Honora, tuus,

98. In Polyphemum.

Eſt oris de te multi ſuſpicio, verùm,
Contingit præter jus ea faſq; tibi.

99. Ad Candidum, de Alano.

Nîl facit/ at lautè vivit, mihi dicis, Alanus.
Fallit, an eſt iſtud, Candide, nîl facere?

100. De militibus hujus ſeculi.

Prælia ſint alijs ferro plumboq; cruenta:
Militibus noſtris aurea bella placent.

101. Ebrietas.

Mors ſine morte potens, vita ſine vita ſuperſtes;
Morborum genitrix improba, dulce malum.

102. In Poſthumum.

Vis, ut te digner condigna, Poſthume, laude?
Quæ deceat ſtultos laus, refer ante mihi.

103. Cuſtodia Angelica.

Angelicis vita es ſocijs circumdatus omni,
Si bonus ipſe, bonis; ſin malus ipſe, malis.

104. Amazonum progenies.

Queis animam pueris rapuiſtis, Amazones, omnem,
Illis Mars vitam, Teutoniamq; dedit.

105. Tortura.

Deliras, quisquis verum torquendo prehendis?
Rectiùs ut paſsis diſcere, diſce mero.

106. In Poſthumum.

Se miſerum ſimulat Poſthumus, & miſer eſt.

107. Poëtæ.

Sunt mel, fel, Lux, crux; ſed pro ratione merentum?
Mel tibi, luxq; bono; fel tibi, cruxq; malo.

108. Epimenides.

Ex multo nomen ſtudio ſit nobile. fama eſt
Cretenſis ſomno concelebrata viri.

109. De Olo, Aulico Politico.

Tempora temporibus prudenter temperat Olus;
Audit, non audit; non videt, atq; videt.

110. Con-

110. Conjux. Pellex.

Conjux / & pellex operi aſſentitur eidem,
Illa ſed / ut ſobolem provocet / hæc obolum.

111. Promiſſio Dei.

Nolẽtes verbis homines dant verba frequenter:
At ſunt verba Dei nil / niſi facta Dei.

112. In Eulogien.

Quæritur Eulogie / quî ſit / quòd tàm tibi corpꝰ
Intumet / ? Eulogie ſi cupis eſſe / refert:
Quærenti lepidè reſpondet: dente laboro.
Vah / potuit ventrem dens onerare tuum!

113. Ad Lectorem, de Eulogie.

Illepido ſi diſpliceo tibi fortè lepore /
Culpam materiæ reproba cauſa ferat.

114. Hæres ex aſſe.

De Andrea Tſcherningio, Poëta inſigni.

Opitÿ famam ſibi ſic Tſcherningius omnem
Applicat / ut natus prædia quæq; patris.

115. Dormientibus Pſ. 127. 3.

In ſomno Deus eſt potumq; / cibumq; daturus:
Quàm rapit hoc avida ſedulitate piger!

In vultûs ſudore. Gen. 3, 19.

Pane tuo feſſus / vultu ſudante frueris:
Quàm capit hoc pavida credulitate piger!

116. Leo

116. Leo. leno.

Rure leo prædam, leno venatur in urbe:
Leno mente feros, ſed leo dente feras.

117. Studioſus Jenenſis.

Sis ſtudiis, chordâ, potu, vel nobilis enſe,
Ienenſi acceptus ſi cupis eſſe viro.

118. De Anna.

Quatuor Anna viris nupta eſt, tot ſponſa virorum,
Neſcio, quo fato virgo manere poteſt.

119. Antiochus Epiphanes.

Dicitur illuſtris factis crudelibus, ah quot
Taliter illuſtres ſecula noſtra ferunt!

120. In Paulam.

Quod numeras matri precium, ſolvetur abundè
A natabus idem, plusvè, minusq́; nihil.

121. De Anna.

Eſt adeò felix proventibus Annula, menſe ut
Ante alios quarto fructificarit, ager.

122. In Carum.

Care, licet vigiles, tamen inceſſu, atq; labore,
Noctambulonis inſtar es.

123. Ad Zelotypum.

Nititur in vetitum mulier, mavultq́; negata:
Vis, ut honeſta tibi ſit, prohibeto minùs.

124. In Hunellum.

Solvere promittis per ita, quod creditur, & non;
Per non ſolviſti; ſolvito nunc per ita.

125. In Bartholum.

Sunt, tibi/ qui dicunt, (nec vanus, Barthole, rumor)
Ocyùs ac ſapias/ officium eſſe datum.

126. Ad Chriſtianum Thomæum Seeſted. Danorum Regis Cancellarium.

Congeriem laudum breviter dum formo tuarũ,
Dico tribus verbis: Es ſimilis ſocero.

127. Qualem exoptet ſponſam.

Cum nive concertet / quæ vult mihi nubere virgo/
Et candore, luens fata ſuprema, cadat.

EPIGRAMMATUM GEORGII NICOLAI ERASMI, OHRDRUFIENSIS, LAGÆ PRESBYTERI, AD ILLUSTREM DN. CHRISTIANUM THOMÆUM SEESTED, Eq. aur. *Magnum Danorum Regis Cancellarium, Mecœnatem ſuum*,

LIBER SECUNDUS.

1. Ad Lectorem.

HÆrentis mediis quãdoq; in verſibus, audax
Incepti ſomnus rumpere fila ſolet.
Ergò tenor/ ſomno ſimilis/ ſi lentior horum,
Sæpe patri natos noveris eſſe pares.

2. Ad Salvatorem.

Chriſte, tibi ſtrenæ vice cor, ceu capſula quædam/
Offertur/ referas nîl, bone Chriſte, mihi/
Supplicis/ at tantùm precor, ut ſis incola doni.
Sic ego/ nulla petens/ omnia dona peto.

3. Ad Dn. Chriſtianum Thomæum Seeſted.

Prima licet Procerum tibi conſtet adorea Re-
Nunquam diſsimilis es tamen ipſe tui. (gni,
Scilicet, ut neſcit ſors nubila frangere, pectus,
Tollere ſic nequeunt fata ſecunda tuum.

4. Vir pius.

Non aula, qui vult pius eſſe, ſed exeat orbe.
Orbem quisquis amat, deſinit eſſe pius,

5. In Poſthumum.

Non eſſes doctus, quamvis doctiſsimus eſſes,
Poſthume; cur? vulgi nam tibi laude pla-
ces.

6. Ad Candidum.

Nocturno citus arridet tibi tempore ſomnus,
Cændide, vis operam perdere, non oleum.

7. Triumviri.

Corpore nos Medici, fortunâ jureperiti,
Theiologi, juvant (ſæpè gravant) anim.

8. Poëtæ.

Quò meliùs poſſunt mendacia cudere docta,
Hòc potius digni nomine ſunt, quod aman

9. Pennalis.

Penna, Pennalis qui non vult eſſe decorus,
Pænas, Pænalis, quas patiatur, habet.

10. I

10. In Quintinum.

Eſt juga portantis nomē / Quintine / Propheta /
Et juga portantis cor animusq́; tibi.

O tempora!

11. Ad Oënum.

Tempora mutantur / neq; nos mutamur in illis;
Peßimus eſt / non fit tempore pejor homo.

12 In Phyllida.

Corpore nè Phyllis ſit obeſo / cauta puella eſt,
Ore bibit modico / ſed vorat abſq; modo.

13. In Paulam.

Sæpiùs os Gaudella canis tibi lingit / at illi/us
Par referas / culum linge / relinge / pari.

14. In Gallum.

Rem Gallæ ſperas pullos non eſſe daturam:
Quo minimè credis / gurgite piſcis erit.

15. Fides.

Sicut naturæ / fidei ſic corpore creſcis:
Es puer / es juvenis / vir / fideiq́; ſenex.

16. De Ollo.

Ollus in uxorem tàm magno fervet amore /
Hanc ut continuo pulſet agatq́; pede.

17. In Aulum.

Aule / tuam / ſi vis / uxorem cernere nullos /
Hanc terræ cumulo contege / certus eris.

18. Salus.

Conſtruit / atq; ſalus mox corpora deſtruit, illa
A ſapiente Deo quæ datur, iſta mero.

19. De Zoilo.

Zoilus eſt inſtar crocodili / qui fugientem
Te ſequitur propemns / ſiq; ſequâre, fugit.

20. In Poſthumum.

Dona juventutis vino ſomnoq; ſepulta.
Suaviter, heu ſerò, Poſthume / fers graviter.

21. Miles.

Judice me / miles dictus, quaſi milvus es / olim.
Hinc, quoniam facto gaudet uterq; pari.

22. Pax. Bellum.

Pace nihil melius, bellove nocentius eſſe.
Temporis hoc noſtri ſecula cana docent.

23. De præſentibus moribus.

Vult Heraclitos præſens nos reddere tempus
At gens Democritos nos malè cauta damn.

24. In Gambrinum.

Tu patris gravibus ſpectati moribus, eheu,
Filius es, quo nîl vilius eſſe poteſt.

25 Troja & Germania.

Ad Danielem à Tarnau Vratisl. Sileſ.

Pergama ſenſiſſent cum per duo luſtra dolorem /
Vulnere dicuntur libera facta ſuo. Sau-

Saucia plus quinto verùm Germania luſtro,
Nondum, quo ſanguis ſtet, medicamen habet.
Trojanæ poſthàc ſaneſcent vulnera terræ,
Nam puerilia ſunt ad mala Teutoniæ.

26. De noſtri temporis capillitio.

Cedito, Jane bifrons, vult, paſſis laxa capillis,
Afrons eſſe novo natio noſtra modo.

27. In Aulum.

Conſenſu ſine multa meo fieri, benè dicis,
Nam ſine conſenſu deſipis, Aule, meo.

28. In Pontilianum.

Scripſiſti verâ de Religione libellum,
Non credis libro, Pontiliane, tuo.

29. In Claudium.

Bis tres atq; unum veteres dixere Planetas:
Si tunc vixiſſet Claudius, octo forent.

30. In Theodorum.

Cur non eſt ſenſus Theodori in verſibus ullus?
Hæc ratio eſt: tantùm compoſuit numeros.

31. In capillones.

Cæſarie vultum cur deformatis? apertæ
An quia vos frontis forſitan eſſe pudet?

Senes bis pueri.

32. In Cottam.

Qui ſapuêre, ſenes pueros bis dicimus, ô te
Felicem! puer es vix ſemel, atq; ſenex.

33. In Quintum.

Dicere, mentis inops in morbo, Quinte, fuiſſe,
Credo, es enim quovis tempore mentis inops,

De Germania.

34. Ad Paulum Neandrum Prætor. Reipubl. Vratislav.

Quando canis quenquam crudeli dente momordit,
Ex ejus facilis fit medicina pilis.
O daret ipſa ſibi tot Natio noſtra pilorum,
Morsûs queis proprij vulnera ſana forent!

35. Ad Mecœnatem ſuum Chriſtianum Thomæum Seeſted.

Quisquis Chriſtianum te neſcit nomine dici,
Chriſtianum factis te videt eſſe tuis.

36. Deus unus.

Et Pater, & Natus, & Sanctus Spiritus eſtis,
Tres eſtis, ſed tres dicere nemo poteſt.

37. In Philipnum.

Diceris ex tacito vix reſpondiſſe, Philipne;
Laus, reſpondere, eſt nobilis, ex Tacito.

38. I

38. In Candidum.

Cur nunquam claudit thoracem Candidus? illum
Apperti / ut pateat, pectoris eſſe virum.

39. Ad Henricum Rahnium. J. V. D. & Prof. Roſtoch.

Tale tibi ſit iter / Rahni, tu qualis es ipſe:
Fauſta tibi quævis dum precor, iſta precor.

40. In Quintinum.

Quintine, es dignus precio non abnuo / magno,
Sed precio, famulis quod dat agaſo ſuis.

41. In Thraſonem.

Quòd ſe demittat per ſæpè ſuperbia / nunquam
Submittat / miſer / ac imperioſe / doces.

42. In Quintum.

Ut capiam ſenſum verborum, Quinte, tuorum,
Commentariolus adjiciendus erit.

43. In Furium.

Neglecto patrio / cognomen in Hellade quæris;
Conveniens factis eſt ἐπιχαιρέκακος.

44. In Gaurum.

Invitas multos, paucos vis / Gaure / venire:
Quòd non ſit Chriſti mens tibi, cœna docet.

45. Remedium contra podagrã.

Qui contra podagram medicamen dulce requiris,
Gallinæ renes ſi reperis, recipe.
probatum eſt.

46. Ad Chriſtianum Thomæum Seeſtedium.

Ex primis primus mihi tu Patronus haberis!
Ex imis imus ſum tibi fortè cliens.

47. Epitaphium Dn. Oligeri Roſencranzij, Danorum Regni Primatis.

Roſencranzius hîc recubat cognomine Doctus:
Quem Dania haud potuit claudere, tumba (tenet.

48. Aliud ejuſd.

Sub lapide Oligerus cubo Roſencranzius iſthoc,
Ceu leo voce, ita ſum nomine notus homo.

49. Aliud.

Magnifica hîc recubat tua munificẽtia Cimber,
Et pietas, candor, juſtitia, atq; fides.
Hæcne mori poſſunt? non poſſunt. attamen almã
Ad tenebras tumuli ſunt comitata Roſam.

50. Jus.

Si faveant Reges, taceant in codice leges:
Judex, non codex jus gerit, atq; ferit.

51. Ad Lectorem.

Carmina ſi, Lector, tibi profero pinguia, mirer,
Hoc quòd tàm macrâ conditione queam.

52. Ultima Oligeri Roſencranzij voluntas.

Juſta mei ut fiat diviſio poſthuma, Menti
Supremæ mentem do, cineri cineres.
Virtuti hæredem conſultò defero nullum,
Donec eâ dignus, qui potietur, erit.

53. Ad Chriſtoph. von der Lippe Celſiſs. Danorum Regi à conſilijs.

Pectoris es fidi, ſermone probatus, obindè
Regis amicitia eſt conciliata tibi.

Prov. 22, 11.

54. Nobilitas.

Nobilis ut dicâre, tibi Rex inclytus offert,
Moribus, ut fias, conficis ipſe tuis.

55. In Annam.

In te virginitas quantum ſibi vendicat, aſſe
Emero, ſed Danico, quo nihil aſſe minus.

56. Ad Lectorem nauſeabundum.

Sit ſarcaſmorum diſtinctio, ſitq́ jocorum,
Et verſus poteris conciliare meos.

57. In Battum.

Verba tibi ſecreta velim non credere, ventri,
Garrule, nam crepitum, Batte, tacere nequit.

58. Ad Alanum.

Vis, Sathan ut ſociam rapiat, quid, ſi rapiat te
Unà? corpus habent nam vir & uxor idem.

59. De Aulo.

Callidus extremi deplorat funeris horam;
Scit, quod fleturus nemo ſit, Aulus, eam.

60. Ad Farrium.

Vates optimus ille, Martialis
Quæſitus: Tibi cur mala eſt lacerna?
Reſpondit: Quia ſum malus Poëta.
Tu contrà (quia Sirij calore
Primo pollicitus tibi lacernam es,
Quam nec frigora ſera præſtiterunt)
Farri, fortè rogatus: heus lacernam
Tàm tritam quid habes? repentè, quæſo,
Reſponde: Quia ſum malus Propheta.

61. In Paulam.

Vitat Paula die conſpectum, nocte virorum
Invitat tactum: vult potiora. Sapit.

62. In Aulum.

Mille mille diem dum Sacramenta per omnem,
Aule, tonas, nimis es relligioſus homo.

63. Ingenium muliebre.

Quis neget, ingenij divini fœmina quòd ſit?
Unica Doctricem nox dare namq; poteſt.

Albæ gallinæ filius.

64. In Paulum.

Gallinæ niger es (vah peſtem!) filius albæ;
Matronæ proles non bona, Paule, bonæ.

65. Problema.

Qui dicit, quæ vult.

Qui, quæ vult, dicit, & , quæ vult, digna relatu
Sunt, an, quæ non vult, audiet ille tamen?

66. In Alanum.

Scire ſuum facit, ut multos miremur, Alane:
Scire tuum, miror non minùs, eſſe nihil.

67. In Grandinum.

Te merito vitij verſu, quo dignus es, augens,
Ingrati dico es pectoris ardelio.

68. In Battarum.

Pectus habens atrum, tibi candida dicitur Aula:
Heus bone, quod friget, quâ ratione calet?

69. In Poſthumum.

Cùm lauderq; bonis, doctisq; prober, quid inepte
Poſthume, te curo? tange, ſed ange minùs.

Fœdera

Fœdera pange parùm/ rurſùs tua fœdera frãgis
Famam ſcinde quidem, nec, male, finde meam.
Poſthume, nîl curo, me roſeris; oderis inquam/
Te lacerat, me non macerat, invidia.

70. Bellum.

Bellum non minimè bellum conceditur eſſe,
Hoc ſi pro patria & Relligione geris.

71. In M. K.

Prima dies ſtultos aliis in Aprile remittit,
Miſit Doctorem te tamen illa tuis.

72. Servus fidelis.

Rara avis eſt noſtro cur ſervus in orbe fidelis?
An, quia non Dominum vult ſuperare ſuum?

73. De Gleichmanna.

Fœdifragam Stephanus ſolvit bis quinq; thaleris.
Cum vacca precio ſolvitur illa pari.

74. Miles.

Cur miles criſtas gerit imperioſus? ut hoſte
Accedente, queat deproperare fugam.

75. In Philopompum.

Turgeſcis nimio ſapientis pectoris aſtu.
Deſipit is/ nimiùm qui, Philopompe, ſapit.

76. In Aulum.

Aule! ſoles mento nobis incedere tonſo.
O ſi præ mento mens tibi tonſa foret!

77. In Battarum.

Non orare quidem puerum, ſed multa vorare,
Battarus, haud docuit ſcribere, ſed bibere.
Non argumentum legere, armentum regere, eheu
Quod puerum docuit Battarus, hoc nocuit!

78. In Quintum.

Cur te Germanum ſemper mihi dicis amicum?
Sermonis Latij num quia vadis inops?

79. Mors incerta.

Trux, quia neſcitur, quâ mors ventura ſit horâ,
Ultima credatur qualibet eſſe dies.

80. Ratio ſtatûs.

Pacta, fides cedant; jus, æquum tranſeat, eheu
Ratione qua vis eſt ratio major ſtatus.

81. Dei impotentia.

Omnia poſſe Deum, conſtat, mendacia ſolùm
Dicere, vel trita ſpernere corda nequit.

82. In Coſlerum Apoſtatam.

De ſacra quereris vanè Coſſere, Poëſi,
Quòd modò ſit numeris amplificata ſuis.
Nonne, quòd ardelio, bone vir, ſis maximus, &
Sis, eadem novit dicere, mentis inops? (quòd

83. In

83. In Angelicam.

Angelicam qui te fuit auſus dicere primùm/
Credo/ quòd hic omnes dixerit Angelicas.

84. De Lepido.

Neglectis propriis, vicini expellere ſordes
Vult lepidus. nimis eſt officioſus homo.

85. De Eulogio & Batto.

Eulogium docuit Schola / verùm Academia Battum:
Illaq; luſciniam reddidit, hæc aſinum.

86. In Paulam.

Quòd perlecta tibi bis ter ſint Biblia/ jactas:
O modò ſi faceres Biblica/ Paula, ſemel!

87. Ad Pancratium Amſelium Cant. & Poëtam.

Nomina non rarò reſpondent optima factis,
Amſeli, ſis tu nominis omen habes.
Namq; , velut merulæ dulci modulamine gau-(dent/
Suave ita tu reddis voce lyraq; melos.

De Medicis.

88. Ad Jo. Ebnerum. Norimb.

Incolumem primò vitam, bona quæro ſecundò,
Demùm, quando mori debeo, quæro Deum.
Si, quæ naturæ, cari vis ordinis eſſet,
Debebat Medicis gloria prima dari.

89. De

89. De Mortuis benè.

Ad Chriſtoph. Titium Paſt. W. Sileſ.

Nil de defunctis, niſi dicendum benè, dicunt:
De multis dicit pagina ſacra malè.

90. Venter & pudenda.

Tàm propè juncta pigro quare ſunt inguina ventri?
Cognatum vitium venter & inguen amant.

91. Vir bonus.

Eſſe bonum, non eſt bona res, res optima verè eſt;
Cùm nihil hunc ſuperet, qvem juvat eſſe bonum.

92. Animæ.

Corporibus noſtris animas ego malo tyrannas;
Clementes noxam ſæpè dediſſe, patet.

93. Nemo fecit.

Nemine nil minus eſt, nil majus in orbe / nocendo:
Quæ mala contingunt plurima, nemo facit.

94. In Philautum ſuperbum.

Scandebas cœlum, Dæmon quà decidit arte,
In terram meritò jactus es ergò tuo.

95. Candor.

Qui defecati quærit candoris amorem,
Iſthuc/ ſervus ubi cornua ponit, eat.

69. In

96. In Paulam.

Si tàm ſæpè preces tu, quam maledicta ſonares,
Davidis poſſes vincere, Paula, librum.

97. In Onophilum.

Viribus ex totis ſtupidum defendis aſellum;
Nunc de Patrono gaudeat ille ſuo.

98. In Grandinum hypocritam.

Diſsimulas, ſimulas, quoties occaſio poſcit.
Omnia, ſic ſapiens, omnibus eſſe potes.

99. De Alano.

Non ficte ſe Catholicum profitetur Alanus;
Omni nam fidei conſecrat ille fidem.

100. In Candidum.

Sic fuit in fato, quicquid fit, Candide, dicis;
Non fuit in fato, te fuit in fatuo.

101. In Grandinum.

Quisquis te confert aſino, Grandine, ſuperbum
Fallitur. abjectum ſemper hic eſt animal.

102. Ad Deum ter max.

De auro, ab homine ignoto, dimiſsâ concione, oblato.

Aurea dona ſoli per non notum adjicis, addas
Natum per notum laurea dona poli.

03. Ad Antonium.

Antonî multis ingrata eſt, grataq́; multis,
Illis ob danda, his accipienda, dies.
Suavia ſed quoniam votorum pignora confert,
Qualiscunq́; aliis ſit, modò grata tibi eſt.

.04. Sanguis Chriſti.

Extinguit lepram ſanguis, qui ſuſtulit anguem,
Libris ſcripta ſuis verba Galenus habet.
In Chriſti periit Lernæum ſanguine monſtrum,
Quis neget, hunc ſacram tollere poſſe lepram?

105. In Grandinum.

Quantivis precij, faciem conſpecte, videris?
Morio ſic potuit ſæpius eſſe Plato.

106. Ad Honorum.

Dicere de multis es ſæpe paratus, Honore?
De te non paucos dicere, fer patiens.

107. Quam velit conjugem.

Eſto meo thalamo, cujus non unus amator,
Cujus poſſeſſor ſim tamen unus ego.

108. Ad Matthæum Apellem à Löwenſtern in Langenhoff Conſil. Cæſ. ac Monſterbergenſem.

Furtivo noſti lectorem fallere Iambo,
Fraus ea pro magna laude ferenda tibi.

109. In Ejusdem Deſiderium Pacis.

Nulla ſalus bello, pacem depoſcit Apelles;
Quam poſcit, noſcat/ fac, Deus alme, citò.

110. Ad Herman. Hoffmannum J. U. D.

Ex primis pars magna hominum deſcendit ad ima:
Ex imo ad primum ſurgis, amice, locum.

111. Ad Lectorem.

Ornatis cur non ſoleo ſermonibus uti?
Verboſas neſcit curtum epigramma phraſes.

EPIGRAMMATUM GEORGII NICOLAI ERASMI, OHRDRUFIENSIS THURINGI, AD GENEROSISSIMUM DN. GEORGIUM SEEFELDIUM, Judicem Sielandiæ æquiſſimum.

LIBER TERTIUS.

1. Ad Mecœnatem ſuum Georgium Seefeldium.

Cum ſtudijs/generoſe, bonis ſis additus heros
Non poteris ſtudijs abditus eſſe meis.

2. In Bibliothecam ejusdem copioſiſſimam.

Quod monumentorum veterum ſimul, atq; recentum
Quæritur / in libris eſt reperire tuis.

3. In funus Johannis, Holſatiæ Ducis.

Dignus eras, tardam, Dux inclyte/vivere vitã,
Non indignus eras, funus habere citum.

Vita

Vita cum longa nobis anguſtia longa eſt/
Cumq; brevi vita ſit brevis ipſe dolor.

4. Deus ignotus.

Deſtitui jurat falſo ſe Numine Teuto,
Nec/ præter ſummum, ſacrificare Deo,
At/ potando, litat noctesq; diesq; Lyæo,
Eſt ergò ignotus Teutonis ille Deus.

5. Alijs inſerviendo.

Ad Chriſtianum IV. Danorum Regem.

Imperio inſervis, at non conſumeris illo:
Namq; inſtar victûs eſt labor ipſe tibi.

6. Diaboli Metamorphoſis.

Ad Daniel. Michaelem, Superint. Guſtrov.

Eſt leo, quando mala compellit fraude tyrannos:
Eſt draco/cùm tetricos provocat hæreticos.

7. In Dyſſophum.

Fronte gerunt alij cerebrum; tu calcibus illud
Supprimis: hinc miror, quòd tamē alta ſapis.

8. Tuâ quod nihil refert.

Noſtra nil refert, ubi ſit Paradiſus. at hunc qui
Non percontatur, deſinit eſſe pius.

9. Ad

9. Ad Chriſtianum IV. Danorum Regem.

Iuſtus es Imperio, bene mente & corpore ſanus:
Iuſtitiam media mens jubet ire via.

10. Roſtochium.

Roſtochium Schola præclarum, cereviſia carum
Efficit. illa, animos, hæc, ſapere ora facit.

11. Bona opera.
Ad M. Georg. Seidelium Præpoſ. Eccleſ. Ducat. Olſn.

Fructûs ſunt, ſibi quos fidei tam firmiter arbor
Arctat, ut his ſine non grata ſit ipſa ſibi.

12. Fides.
Ad Eundem.

Non, quantum talis, cæleſtem operatur honorē,
Sed quantum Chriſti ſparſa cruore madet.

13. Æmilia Schoſſeri.

Ohrdrufii Æmiliam fama Schoſſerus adauxit,
Si potero, Ohrdrufium condecorabo meum:

14. Ad Auguſtum Buchnerum.

Eulogies decus es. tantis nil addere poſſum
Laudibus; Eulogies, eſt decus, eſſe decus.

15. Pre-

15. Precium Scholaſticum.

Quem Schola centuplicat, pro aſinino ſæpè labore
Gratia, conveniens voce / aſinina datur,

16. Ad Philippum Hen. Friedlieb. D. Theol.

Es tuba / pacis amans, cœlo terraq́ potentis.
Euge ſonum / pax eſt conciliata, dares?

17. Ad Conjugem.

Cur mihi ſola places? pulcherrima beſtia tan-
Eſt ſimio ſua ſimia. (tùm

18. Oculi Aquilini.

Lumina, quæ ad Solis faciem dicuntur aperta
Stralſundi ad radios clauſa fuiſſe patet.

19. Arma fœminina.

Uxorum rixa gladius, labiumq́ vagina eſt:
Ut gladium reprimas, dira vagina luat,

20. Contributio.

Ad Davidem Hoffmannum Secretar. Reipub. Vratislav.

Omnia contribuit languens Germania; mile
Retribuit variis quæq́ nefanda modis.

21. Bel-

21. Bellum, Religionis ergò.

Ad Davidem Bohemum Paſt. Eccleſ. Bernſtad. Presbyteriiq; Ducatus Olſ. Sen.

Qui ſeſe, exclamant, defendere Relligionem;
Cur nîl ſuſpiciunt Relligione minùs?

22. Ad Hieron. Weizium, Thuringum.

Si neſcis, patriæ cultores pocula noſtræ
Imos ad fundos cur vacuanda jubent/
Accipe me: ſalſum comedunt quia ſæpius halec,
Ventriculoq; ſitim ſalſa recepta cient,
Conveniunt, animis moti, myſteria Bacchi,
Quæ citò reſpondent: Evacuate cados.

23. Et erunt duo in carnem unam.

Carne ſua (ſocii nam fœmina maſſa mariti eſt)
Uxorem quisquis verberat/ ipſe luit.

24. Luctus peccati.
Ad D. Petrum.

Te vocat ad lachrymas venturi luminis augur
Ob dicti, facti me vocet ob vitium.

25. Ad Georgium Seefeld. Sielandiæ Judicem.

Firmet ut Imperium pietate piiſſimus Heros/
Æqui te gaudet judicis eſſe loco.

26. Ad Nicolaum Ridemannum Eccleſiaſt. Roſt.

Argumentorum modus haud eſt Barbara fallax:
Ne fallare/ tuo Barbara lecta toro eſt.

27. Nationes Academiæ Roſtochienſis.

Natio quòd coëat quævis, res eſt bona/ in unum,
Neglectum ad ſtudij/ eſt res mala, quòd coëat,
Haud vitium eſt/ vitium juveni exprobrare ſuo verbo/
Taxari vitium per vitium, vitium eſt.
Quid, quòd verberibus/ verbisq; petũtur iniquis,
Quorum vexator dignior/ iſta pati.

28. Studioſus.

Moribus/ haud anno ſtudio, ſtudioſe, potiris;
Qui ſtudio ſus eſt/ qui ſtudioſus erit?

29. Pennalis.

Pennalis oritur, quis ſit Pennalis habendus,
Pennalem/ pennam quisquis honorat/ agit.

Penna-

Pennalem Doctorem, Pennalemq́; Magiſtrum!
Quos pennâ ingenium ducit ad aſtra, voco.
Doctrinæ quicunq; cupis tibi quærere famam,
Hanc vocem magni nominis inſtar habe.

30. In Battarum.

Si quos laudaſti, reprehendo, Battare, laudem
Abjicis, & mecum mox reprehendis eos.
Pectoris illa tui quæ/ vel conſtantia quanta,
Quæ tantùm conſtans in levitate ſua eſt?

31. In Quintum.

Promittit Quintus mihi plurima munera / nil dat:
Promittit nil, dat plurima militibus.

32. Die Gelehrten ſchreiben übel.

Ad Chriſtianum Timotheum Duſftium.

Litera doctrinæ ſignum ſi cruda miniſtrat/
Vulgo nil noſtro doctius eſſe poteſt.

33. Primatus Sanctorum.

Ad Daniel. Michaëlem, Theol.

Inter diſcipulos oritur contentio Chriſti/
Illorum primus cui ſit habendus honos.
Judice ſub Chriſto lis eſt / deciditur, illo
Judice, quisq; fuit maximus & minimus.

34. Ad Joach. Stockmann. Med. Roſtoch.

Ut mala pulſaret de noſtro peſſima corde,
Immiſit nobis tot mala bella Deus.
Sic Medici facitis, vires revelentur ut ægro,
Redditis huic guſtûs pharmaca ſæpe mali.

35. Ad Chriſtoph. von der Lippe J. C. celſiſſ. Danorum Regi à conſ.

Corrumpi donis pavidi non poſſe clientis,
Donorum donum rarius eſſe ſolet.
Aurea deſpiciens, argentea munera temnens,
Cor purum, quovis munere majus, amas.

36. In Nominalem ejuſd.

Hac ego fauſta volens non ultima luce precari,
Non, niſi quod factum eſt hactenus, omne precor.
(Quis verbis poterit multis dare plura?) Deus
Progenitore tibi; tuq; Deusq; mihi. (ſit

37. Tria (3.) & triginta (30.) nihilo (o) differunt. Ad Hieronymum Weizium.

Quæ per tres alia fieri debebat in ora,
Eſt ad triginta manſio ducta dies.
Certa fides tamen eſt promiſſo præſtita, VVeizi,
Nam, tribus adjectum vix nihil eſſe, vides.

38. In

38. In funus
Henrici Rahnens, pueruli lectiſſimi.

Nos mortis meßi non anno quoq; ſed hora
Maturos, nondum bimule, Rahne, doces.

39. ## Ad Henricum Rahnen. V. C.

Quod faciunt alij non pauco tempore, Rahni,
Filiolus minimo jam tum ivit iter.
Curſus tàm celeri cùm abſolverit arte, videtur,
Plauſu, quàm planctu dignior eſſe, mihi.

40. ## Penna & lingua.

Hac centum laudare modis, reprehendere cen-(tum
Utraq; mota poteſt, utraq; tota poteſt.
Doctor habet pennæ precium, precium quoq; linguæ
Dictor habet, guſtat neutra laboris opus.

41. ## Ad Dn. Georgium Seefeldium, Sielandiæ Judicem.

Laus tua, Seefeldi, confert mihi candida laudem:
Laus mea, laudatum concelebrare virum.

42. ## Ad Henricum Rahnium.
De Margaretæ filiæ obitu.

Natæ vita fuit moriens à te data; Chriſtus
Quam dedit, hæc vivens, vivificansq; fuit.

Propterea dixit: vivo / & morior tibi / Jeſu:
Viva tibi morior; mortua vivo tibi.

43. Ad Eundem.

Margaris ad ſuperas veniens (tuus unio) ſedes,
Ocyùs illata eſt in digitale Dei.

44. Ad Vincentium Fabricium & Zach. Lundium.

Carmina ab hyberno quæ frigore dicitis, horũ
Intimus æſtatis vincitur arte calor.

45. Ad Eoſdem.

Perpetua hybernis comes eſt diſcordia veſtris,
Alter nam veſtrûm quod negat, alter ait.
Re verâ tamen eſt iſthæc diſcordia talis,
Ut quicquam concors neſciat eſſe magis.

46. Corona æternitatis.

Ad Chriſtophorum Freitagium Paſt. Loſſ. Evangel. Sil.

Aurea quò detur cœli cum laude corona,
Spinea cum probro eſt ſuſcipienda priùs.

47. Ad Henr. Ernſtium, Acad. Soranæ Anteceſſ.

Si, te quantus amo, tibi tantus ſcribere poſſem,
Carmina Virgilio protinùs æqua darem.
Sic / Henrice, patet / quòd non amor omnia poſſit
Vincere, nam verſus vinceret ille malos.

48 Ad

48 .Ad Daniel. Michaëlem.
Theol.

Sermones laudata tuos prudentia condit;
Victima ſanctorum ſic ſale miſta fuit.

49. Ad Animum.

Mens mea, dementi concedis plurima carni,
Te, faciet, cœli gente carere, caro,
Ni ſapias, hanc ergò tuâ rege luce; vel ibis,
Hâc duce, ſub tenebras, quà geret ipſa nigras.

50. In Paulum.

Si Vates ſtulti, te ter voco, Paule, beatum;
Ingenio cùm ſis Archipoëta tuo.

51. Ad Joh. Laurembergium,
Med. & Phil. inſignem.

Quamvis perlubeat, nequeo tibi dicere laudes,
Se laudant laudes, me reticente, tuæ.
Si verè placeant laudum tibi nomina, doctè
Danda mihi ingenij eſt copia, Jane, tui.

52. Ad Sp. Sanctum.
In Feſto Penteceſtes.

Me prohibet febris, nè poſſim viſere ſacra
Publica, privatis Numen adeſto meis.
Hac ita, muſeo ſedeam, jaceamvè cubili,
Æquabunt nutu publica ſacra tuo.

53. Ad Henricum Rahnen. V. Cl. De Chriſtophori filioli obitu.

Vix tibi filiolus par nomine, Margaris eſt vix
Sublata, (heu cordis portio magna tui!)
Margaris illa, in qua virtus certabat & ætas,
Vincebat multis hanc tamen illa modis.
Chriſtophorus tranſit ſobolès nunc tertia, perſtans
Omnibus at vita his pro pereunte data eſt,
Hinc infelicem minimè te dixero, Rahni,
Qui tàm felicis prolis habere pater.

54. Ad Eundem.

Ut poſſet puris natos ſociare miniſtris,
Abſtulit hos purâ ſimplicitate Deus.

55. Ad Laurentium Stephani, Judicij Ducalis, quod Guſtroviæ eſt, Directorem.

Tu, quem nobilitat virtus, doctrina, fidesq́;
Quomodo non verè nobilis eſſe queas?
Nobilitas quòd facta deeſt, vis inſita penſat.
Nobilibus multis nobiliore loco es.

56. Preces.

A votis ordire ſacris, finiq́; labores:
Sic utriusq́; dabit rector utrumq́; Deus.

57. In Paulum.

De te, Paule, rogas verum me ſæpe poëma:
Accipe nunc ergò: Fur es & ardelio.

58. In Euclionem.

Semper clauſa manus tua, ſemper aperta, petē-
Clauſa riget; danti proſtat aperta, ſapis. (ti

59. In Paulinum.

Unde, procos, Pauline, pati, non eſſe Latinum,
Dicis, eos poſſit cùm tua Nupta pati,

60. De Comitijs Ratisbonenſib.

Ad Laurentium Stephani J.C.

Illa vetus veteris mater Germania pacis,
Jam noviter natam parturit ægra ſuam.
O fauſtam pariat, felici ſydere, prolem,
Alserutramq́, cito funere, neutra fleat.

61. De Philio & Aula.

Ni foret hic dives, Philio non nuberet Aula;
Cur? quia perſonâ plus amat illa lucrum.
Ni ſpecioſa foret, Philius non duceret Aulam:
Cur? quoniam & Venerem, non modo fœnus, amat.
Hæc vis eſt auri, contraria jungere novit,
Aurum Therſitite, Venus ipſa, dabit.

62. Ad Clementem.

De mœcha quereris, ſocrus inquit: ſic quoq́ fe-
Ætati compar deſinet ergò mea. (ci;

63. Ad Candidum.

Ne pecces, claro junctos tibi ſanguine curas,
Ne peccem, junctum ſanguine curo Deum.

64. Ad Iverum Wind. Regni Danorum Senat.

Ut ventus quavis vehemens adit oſtia, VVindi,
Conſilium noſtri ſic penetrare tuis.

65. In Battam.

Det Deus ut carum, dicis, non opto, maritum,
Sunt etenim, pro me qui faciant, alij.

66. Ad amicum quendam.

In qua nil caſti, nihil eſt, quod conſtat amati,
Cœcus eras, dicta eſt cùm Charitilla tibi.

67. In Philautam.

Gaudeat inverſâ de conditione Philauta; eſt
Fornice nunc, luteâ vix erat ante domo.

68. In Grandinum.

Non ſervare modum rerum, Grandine, vel illi
Non ſervare bonum, quis modus ille? tuus.

69. Magi.

Ad Joh. Quiſtorpium. Doctorem Theologum, & Facult. Roſtoch. Seniorem.

An fuerint Reges, an tres, vel quatuor, eſt res
Ignota, hac tantùm eſt nota, fuiſſe Magos.

70. De

70. Debita.

Me Deus à propriis, precor, ut cuſtodiat / atq;
Debita ſi qua dabit / ſint aliena / mihi,

71. Senectus.

Argentum plumbo commutat pigra ſenectus,
Aufert corporibus / mentibus addit opem.

72. In Gambrinum.

Tu laxas frenos petulanti, reprobe, linguæ /
Non / quia dente cares, ſed, quia mente cares.

73. Crapula.

In caput, inq; pedes ſe crapula dividit; illud
Stultitia podagræ hos improbitate gravat.

74. In Auguſtum Hæreticum.

Sacrati non auguſtas, ab / dogmata Teſtis,
Auguſti quare nomine rectus agis.
Atratæ non auguſtas, vah / ſtigmata peſtis /
Auguſti quare nomine lectus abis.

75. In Plangorem, Sigiſmundo III. Poloniæ Regi à Joh. Mochingero V. Cl. dictum.

Deplorem potiùs Regem / velgratuler illi,
Neſcio, cur faciam / cùm ſit utrumq; mihi.
Heu ſcio, cur planctu, nam mortuus ille, gemiſcam,
Et ſcio / nam vivit / gratuler unde magis.

Ejus nunc vivit grandis, præ corpore, virtus:
Corpus abeſt, virtus, te referente, manet.
Deploro hinc potiùs Regnum, quod principe tanto
Nunc caret, at Regi gratulor, atq; tibi.

76. Gloria belli.

Magna quidē eſt, hoſtes ſibi ſubjectare ſuperbos:
Gloria, ſubjectis parcere, non minor eſt.

77. Ad amicum ſuum Zachariam Lundium.

Dum narras, quæ epulo, quæ prodigus helluo dixit,
Quòd tibi rara nimis ſint monumenta, doces.

78. Ad Joach. Schroderum Eccleſiaſt. Roſt.

Sanguine de Chriſti venientem ſuſcipis annum:
Hoc annos fini ſanguine, ſalvus eris.

79. Ad Jo. Mochingerum, Regem Poloniæ Uladislaum II. Oratione laudantem.

Fingitur Herculeis annexa catena labellis,
Quâ ſubitò populum dirigat ille ſuum.
Si figmentorum vis eſt, tibi vincula, credo,
Eſſe, quibus populi corda coacta trahas.
Nam cùm cepiſti mœſto ora reſolvere planctu,
Auditrix ſtupuit gens, riguitq; comis.

Nunc

Nunc quoniam lætum placuit producere plauſum,
Vivat, jo vivat Rex, vocat illa, potens.
Hinc meritò Regi complaudo, tibiq́; ſed illi,
Quòd per te; tibi, quòd creſcit honos per eum.

80. De Anco.

Munera dat ſervis largus, quibus indiget, Ancus:
Dat miſeris, quibus haud indiget, ille nihil.
Si rectè ſaperet, potiùs daret Ancus utriſq́;
Illis, cum ſit ei, cùmq́; opus hic ſit eo.

81. Ad generoſ. Guil. à Calcheim, dictum Lohauſen.

Nobilitate beant ars, Mars, ſed major ab arte,
Ut quidam referunt, gloria, Marte minor.
Nè deſit minor, aut deſit tibi gloria major,
In te concertant Martis & artis honor.

82. De Monialibus quibusd.

Vah, quid de Monialibus loquelæ
Noſtris ſpargitur? Ille Jeſuita,
Auguſtinus eas pater, ſenexq́;
Abſolvit; nequeunt ab hoc beari
Aut amplexibus, oſculove molli.
Franciſcum ſibi nunc volunt adeſſe,
Qui ſit baſiolis magis ſonorus,
Quàm callet Monialium caterva.

Abſolvi

Abſolvi à ſene tuſſiente non vult,
Abſolvi à juvene oſculante mavult.

83. De Quintilio.

Cur ita pileolum capiti Quintilius arctat?
Cauſa ſubeſt, in eo ferre videtur aves.

84. In Gambrinum.

Dum nos præcipitem vis præcipitare per iram,
Enſis lingua tibi, met aq; culus erit.

85. Ad amicum ſuum Theoph. Schwaben.

Dignus amore meo es, nimio nō dignus amore:
Namq; amor eſt nimius non amor, eſt odiū.

86. Vindicatio juſta.

Eſuriem Cleri Deus eſurie quoq; punit:
Si vis eſſe ſatur, ſit ſacer ordo ſatur.

87. Amor.

Qui plus centoculo videt, undiq; providus Argo,
Cæcior ut talpa ſit, vehementer amet,

88. Ad Joh. Botſaccum, Doctorem Theologum.

Unde Placentinos tot ſecula qualibet edunt,
At Iohanninos ſecula pauca bonos?
Quæ dantur primis, veniant quoq; dona ſecundis,
Et parient numeros ſecula quæq; pares.

89. De

89. De editione quorundam verſuum.

Ad Petrum Crugerum. Mathem. Gedan.

Credere quis poterit, dubiam me quærere famam,
Dum mea bis prælo carmina, terve dedi;
Verùm falletur, quia non mihi fama, ſed aurum
Evenit, ut volucris, hôc capienda cibo.
Aucupium rigidos non ſpernere tale Catones
Poſſe, reor, quia nil eſt magis in precio.

90. De Tichone Brahæo.

Aſtronomos antiqua ſuos jam ſecula jactent;
Brahæus, ſi non æquat, eos ſuperat.

91. Ad Laurentium Stephani. J. U. D. patronum ſuum.

Multa tibi ſermo quibus eſt locupletior, optent;
Pauca ego: vive, vale, corpore, mente, diu.

92. De Mart. Opitio. German. Poëſ. principe.

Græcia Mæonidi, quod terra Latina Maroni,
Opitio debet Teutonis alma ſuo.

93. Ad Joh. Corvinum. Theol. Gedanen.

Te Zelus trahit, ut pro Relligione loquaris:
Eſt ſcelus, hunc Zelum ludificare tuum.

94. Unius

94. Unius generatio &c.

Ad Jo. Ebnerum D. Medicum.

Quando valent homines, Medicorum ciſta laborat,
Infirmi/ quando ciſta valebit, erunt.
Unius generatio fit corruptio ſemper
Alterius. conſtans hæc niſi norma/ nihil.

95. De Aula.

Colloquium non fert, lucenti Sole/ virorum,
Lucenti Luna, fert tamen Aula viros.

96. In Aulæam.

Stulto haud nupſiſſes/ fundi niſi divitis eſſet.
Argentum, quò vult, ducere fata poteſt.

97. Ad Jo. Weitzium, Poët. cl.

Eximius non ſum, tamen ex imis ego Vatum;
Ex imis, VVeizi, non es, at eximius.

98. Fides.

Non promittenti ſoleo, ſed credere danti.
Credit viſa, fides eſt oculata mihi.

99. Ad Preiſſium.

Sunt mala de nato, dicis/ mihi nuncia, Preiſſi,
Namq; ferè factus dicitur eſſe cyclops.
Ajo tibi, verè bona ſunt hæc nuncia; verùm
Injucunda, cyclops ſi foret ille/ forent.

100. In Atheum.

Præſenti credis, venturam negligis horam:
Athee verte tuam, ſic erit æqua, fidem.

101. Non omnibus.

Dum vigilo, vigilo, dum dormio, dormio, verùm
Dormio non cuivis, omnibus haud vigilo.

102. Ad Sabellium.

Ut careat vitâ conjux tua, ſæpiùs optas;
Crede, illâ citiùs tu moriere, mihi.
Votis ire ſolent contraria fata. carere
Conjuge vis, opta, vivat ut illa diu.

103. O tempora!

Aurea ceſſerunt, argentea præterierunt,
Ferrea ſunt noſtris ſecula temporibus.

104. Contraria.

Maxima pars ſervat gradibus contraria ſummis,
Ardet amore rei, friget amore Dei.

105. Venus.

Stella venuſta Venus diſcurſibus errat in aſtris,
Errat & in thalamis ſtella venuſta Venus.

106. In Pontiam.

Pro ſtupro captat petulans Nonaria lucrum,
Tu patris ſtuprum Pontia, dasq́ lucrum.

107. In Candidum.

Sæpiùs in mores aliorum ferris acerbè,
Mores vis reprobos carpere, carpe tuos.

180. Pulex

108. Pulex.

Parve pulex, teneras quare ſectare puellas?
An, quia paſtus ab his, & quia potus abis?

109. Virtus.

Cur recto incedunt virtutis tramite pauci?
Hinc, vulgum media quòd pudet ire via.

110. Vitium.

Tàm multi cur ſunt vitiorum in devia proni?
Virtuti medium vult dare quisq; locum.

111. In Philoplutum.

Ducta juvencla tibi, bis ſex quæ luſtra peregit:
Non ea ducta tibi, ſed gravis arca, fuit.

112. Ad Joh. { Majorem. / Gerhardū / Himmeliū } Theolog.

Eſtis diverſi tres, corpore quilibet uno:
Tres uno (nova res) dicitis ore tamen.
Hoc veſter numero ſemper Deus impare gaudet,
Unus perſonis eloquiturq; tribus.

113. Ad Lectorem.

Sub gelido brumæ ſcribo mea tempore, Lector,
Plurima namq; rigent carmina, pauca vigēt.

114. Ad Mecœnatem ſuum Georg. See-feld. Sielandiæ judicem.

Dum librum claudis / non fictè dicere poſſum:
Ultimus & primus ſunt in honore pares.

LIBRI TERTII FINIS.

EPIGRAMMATUM GEORGII NICOLAI ERASMI, OHRDRUF. LAGÆ PRESBYTERI,

Ad Maximè Reverendum, atq; Excellentiſſimum

DN. CASPARUM ERASMUM BROCHMANNUM Doct. Th. & Sielandiæ Epiſcopum.

LIBER QUARTUS.

1. Ad Lectorem.

OFFero paucorum/ Lector, tibi, candide, guſtum,
Si bona, ſufficient hæc tibi pauca bono;
Sin mala, (nam metuo nè pars mala maxima) præſtat,
Me dare pauca oculis, quàm mala multa tuis.

2. Ad Dn. Caſparum Eraſmum Brochmannum, D. Theologum, & Sieland. Epiſc. Patronũ ſuum.

Theiologus Danicis/ Brochmanne, es primus in oris;
Regis Epiſcopus es factus ob inde paris.

3. De Joh. Oëno.

Millia fecerunt Epigrammata multa Poëtæ,
Millibus ex multis vix ſuper una manent.

Si/quod fecerunt illi / feciſſet Oënus/
Innumeris ſtarent omnia temporibus,

4. Ad Guſtavum Adolphum, Megapoleos Ducem.

Egregius quòd ſis heros aliquando futurus
Omne/puer quod agis / non puerile docet.

5. Ad Germanos.

Pugnatum ſatis eſt, Germani quærite pacem;
Forſan at / heu, triſti pax quoq; clade ruit,

6. In Pamphilum.

Pamphile, tu puer es, ſed quæ tibi juncta puella eſt,
Illa poteſt aviæ nomen habere tuæ.

7. Ad Joh. Cretſchmarum Secretar. Reip Vratislav.

Relligio quo ſibi defenſa eſt tempore, nunquam
Offenſam ſeſe credidit eſſe magis.

8. De Aulo.

Vitã ægrotanti precor, inquit Cõmodus, Aule,
Æternam ab illi comprecor, Aulus ait.

9. Jus Civile.

Jure ſuo juri medio debentur honores/
At ſummè ſummum ſæpe nocere ſolet.

10. Ad

10. Ad D. Caſparum Eraſmum Brochmannum, Patronum ſuum.

Quo monſtras, fidei quæ ſint conformia ſana,
Eſt tuus inſignis Bibliotheca liber.

11. Ad Guſtavum Adolphum. Megap. Ducem.

Comparis ætatis compar tibi nemo videtur:
Si tibi vis quenquam, te tibi ſiſte, parem.

12. Ad Valentin. Schmidium. Paſt. Hatersl.

Ægypti plagas referenti perrigat aures,
Qui, ſibi nè veniat plaga ſuprema, timet.

13. Aquæ.

Sanguineis moriuntur aquis, magno agmine, piſces,
Nos autem vivos ſanguis & unda facit.

14. Ranæ.

Copia ranarum terram Pharaonis adimplet,
Hæreticus totâ rana coaxat humo.

15. Pediculi.

Turpis adulator quâvis hoc ſemper in aula eſt,
Ægypto minimi quod fuit in pedis.

16. Inſecta.

Perditur à muſcis Pharaonis agerq́; domusq́;:
O quàm Germanos hæc quoq; plaga gravat!

17. Pe-

17. Peſtis.

Peſte cadit pecus, at mens indurata Tyranni
Permanet. hoc Pharao tempore regnat adhuc.

18. Ulcera.

Ulcere turba ruunt, Pharao nihil ulcera curat,
Hic quoties duro corde revixit homo.

19. Grando.

Grandine percutiuntur homo, pecus, arbor, & arvum:
Crimina † ſic pœnis ſunt nova digna novis.

† Grandinis Ægyptus aliàs inſueta terra.

20. Locuſtæ.

Quosq; locuſta locos agrorum perdidit; ingens
Hæc numero / & damno / corpore parva fuit.

21. Tenebræ.

Cur premitur tenebris tenebrarum turba caducis?
Cauſa eſt / quòd tenebras / ſit ſubitura citas.

22. Primogenituræ.

Ægypti primò genitos Deus abſtulit omnes,
Ut primò genitum duceret inde ſuum.

23. Speculum.

Da faciem ſpeculo lætam triſtemve, remittit:
Sic bona præſentat / ſic mala facta Deus.

24. De

24. De Levitis.

Maxillæ cur Levitis, ſcapulaq́ dabantur?
Dicere quò nôſſent, ferreq́ probra virûm.

25. Cœna Dominica.

Ad Chriſtian. Tim. Dufft.

Exitio ut multis, multis medicina ſaluti
Cedit / & hoc uno prodit utrumq́ bono.
Corpus ita, & ſanguis / cœleſtia pharmaca Chriſti
Vim vitæ / Duffti / vim quoq́ mortis habent.

26. Ad Salvatorem.

Das panem / ſed hic eſt corpus, vinumq́ / ſed hoc eſt
Sanguis, id eſt fidei / non rationis opus.

27. Judas.

Eſt Chriſti genitor Iudas & proditor. ille
Eſt Iudas veri nominis, iſte feri.

28. Ad Tobiam Rombergium.

Pugillos donas / pugilli Epigrammata ſervant,
Qualia præcipitans plurima dictat iter.
Si quid primanæ confert modò cauſa ſecunda /
Tu mihi non pauci carminis autor eris.

29. Cutis mulieris tergemina.

Prima cutis grunnit / latrat altera, tertia blanda eſt:
Poſtremam, ſi vis tangere / tange cutem.

30. In-

30. Infans.

Infans eſt infans; queis fert Hiſpania palmã,
Infantes modò ſunt nomine, more ſenes.

31. Delphin.

Hæres cur Regni Delphin tibi, Galle, vocatur?
Ut nôrit, quòd amans debeat eſſe hominum.

32. Liberalitas aulica.

Luxuriant largis duo profuſiſſimè in aulis:
Prodiga dextra manus prodiga læva fides.

33. Ad Salvatorem.

Nunc iterùm inſano mare conſpirare tumultu
Incipit, evigila / & dic / bone Chriſte, tace.

34. In Aulum Philoſophaſtrum.

Stultus, qui Vates / ut Vates / negligit excors;
Tu facis hoc / ergò ſtultus es, Aule / rudis.
Majorem / quâ nîl, probat experientia, majus;
Aule, argumentum clauditur ergò benè.

35. De ſtatu Germaniæ.

Cæſareana cohors nobis ſe dicit amicam /
Hocq; tuus dicit, Suecia / miles idem,
O fortunatam / ſed ſolo nomine, terram,
Quæ ſit amicitiis dilacerata ſuis!

36. In Poſthumum.

Poſthume ſave / tuum vivit poſt funera virus;
Virtus nulla poteſt vivere, nulla fuit.

37. De cladibus Germaniæ.

Si valet unius tot à regione nocere,
Cædes, quid torrens ſanguinis? annè juvat?
Sic juvat, extremas miſera ut Germania voces
Edat, &, exhauſto ſanguine, merſa ruat.

38. In lupum, ad curiam Lagenſem claro die ſuper prædam interemtum.

Oppidulo in medio ſectans, lupe dire, rapinam,
Per medium ſectus, mira rapina jaces.

39. In dentem ejuſdem.

Qui nociturus eras, homini mors ſæva futurus,
Dens, hominis denti nunc medicamen erîs.

40. In Grandinum.

In verbis factisq́; tuis ego quæro leporem.
(O animal lepidum!) repperio leporem.

41. In Battam.

Quantus, Batta, parens rhetor tuus, atq; ſenator
Vixit! rhetor acu, voce ſenator Ita.

42. Neutralis.

Non ego Cæſareus, non poſſum Suecicus eſſe:
Utraq; barbaricâ gens feritate furit.
Militiam ſacræ ſi quis concordia obiit,
Euge ſequar, donec ſim veteranus, eum.

43. Laga. plaga.

Plaga & Laga levi atq; brevi diſcrimine diſtāt;
Impatiens/ patiens hæc gerit, illa ferit.

44. Ad Matthæum Voland. amicum.

Cæſaribus Francfurt/ urbs Imperialis, honorem
Confert per Septem reddita vota virûm.
A mercatura urbs famæ emporialis id aufert;
Tranſeat ut rapidi Solis utramq; domum.
Urbi quis tantæ quenquam decus addere cre-
Addes ingenio, vir ſtudioſe, tuo. (dat?

45. Ad Jo. Cothmann. Cancell. Megap.

Filius atq; parens patriæ es/ Cothmanne, ſupre-
Exſtinctæ reddis, quod dedit illa tibi. (mè

46. Ad Caſp. Eraſm. Brochmannum Sielandiæ Epiſc.

Tu mihi Patronus, nunquā poſtremus, haberis;
O Brochmanne/ pari ſim tibi ſorte cliens!

47. Eccleſia vera.

Oſculor hanc unam/ ſolùm huic ego ſervio ma-
Namq; voluntatem ſcitq; tenetq; Patris. (tri:

48. Qui benè docet.

Quiſquis more malus/ licet ore ſit optimus, idē
Hôc tectè, rectè quòd docet / ipſe nocet.

49. Speculum. Vinum.

Externa in ſpeculo bona vel mala forma vide-
Interna in vino forma patere ſolet. (tur

50. In

50. In Melanurum.

Æthiopi ſimilis niveâ gaudere puellâ
Diceris, eſt ſocium par minùs ergò pari.

51. De Poëtis.

Unde datum Mecœnati tàm nobile nomen?
Luminibus Vates ferre fuit ſolitus.
Zoilus unde tulit tàm deſpectabile nomen?
Heu linguâ Vates ferre fuit ſolitus.
Aut igitur linguâ Vates, aut lumine ferto/
Sufficiens precium parte ab utraq; feres.

52. De Ebriis.

Credere qui nolunt, animâ conſtare cadaveri,
Nondum gens illis ebria viſa fuit.

53. Veſtis militaris.

Martis cur populo rubra vel ſaga cærula habe-
Sanguinis eſt pictor/ cæruleæq; notæ. (tur?

54. Victima Munda.

Ad Jo. Quiſtorpium D. Theologum.

Presbyter/ annè forent animalia munda, vide-
Quo facto/ ſacris mox dabat illa focis, (bat,
Chriſto/ Presbyteri, maculam non eſſe, videbāt
Traditus, hoc facto, victima munda Deo eſt.

55. In Aulum.

Arcadiam quondam tibi pro nutrice fuiſſe/
Sæpè nimis dicta voce fateris Ita.

56. Fac hoc, & vives.

Si foret à Moſis fac hoc exceptio nulla,
Nec Moſen, certus credo, videre Deum.

57. Animæ.
Ad Dan. Lipſtorpium. Eccleſiaſt. Lûbec.

Aëra ſi volucris pulſat, nihil efficit auceps,
Aucupis at granum ſi petit illa, perit.
Sunt animæ volucres, cælo volitantibus auceps
Parcit, cum radunt terrea, ſæpe cadunt.

58. Ad D. Caſp. Eraſmum Brochmannum Patronum ſuum.

Maximus inter eos, Dania quos Regna decorāt
Officio in ſacro, jam tibi perſtat honos,
Maximus ille tibi veniat licet, attamen ipſe
Te minimum, Chriſto præcipiente, facis;
Nempè fide pueris quando par eſſe videris,
Sic minimus, nunquam maximus eſſe nequis.

59. In Poëmata.
Sam. Nærani Batavi.

Qui ſapidè cupiunt fugitivum fallere tempus,
Qui lepidè cupiunt fallere tempus idem,
Nærani capiant dulciſſima carmina Vatis,
His capient ſapidum nîl lepidumvè magis.

60. Ad

60. Ad Farrium.

Falleris ô nimium, Farri, dum credere non vis,
Hæc texti quòd ſint Anglica fila tui.
Emit id Angelice, quare diffidere noli!
Hæc texti quòd ſint Anglica fila tui.

61. In pictorem ineptum.

Guſtavi nomen niſi picta tabella referret,
Guſtavum formam credo negare ſuam.

62. Ad incomparabilem Theologum Caſparum Eraſmum Brockmannum, Sielandiæ Epiſcopum.

Alter Atlas humeris cœlum geris altus in almis.
Sunt humeri! dictat quos Deus ipſe, libri.
His humeris fultum nunquam ruet ordine cœlū,
Orbeq́; ſervabit, depereunte! moram.

63. Ad Philium, de Farrio.

Permagni! dicit Dominus, conſtare lacernam!
Perparvi inſtanti Farrius ore refert.
Dicit herus verum, mentitur Farrius. an non
Sat conſtent magni, pro quibus ille die!
Pro quibus & noctu qvaſſatur corpore? ne ſit,
Opto! lacerna! Phili! tàm precioſa mihi.

64. Ad Jo. Weberum D. Theologum, & Superint. Ohrdruſien.

Cùm loquitur Chriſtus, ſomno plebs comprimit aures,
Cùm loquitur mundus, pervigil omne capit.
Ergò, auditorem ſi vis vigilare frequentem,
Cum mundo Chriſtus conciliandus erit.

65. Oënus.

Oenos cùm vinum dicatur, quid ſit Oënus,
Ingenio, Lector, colligis inde tuo.

66. Preces.

Qui pleno eructat divina precamina ventre,
Huic auris nunquam proſpicit alma Dei.
Qui vacuo contra profert pia corpore vota,
Hunc auris nunquam deſpicit alma Dei.
Aut jungas igitur precibus jejunia fuſis,
Aut aurem clauſam noveris eſſe Dei.

67. Ad Jo. Reinboth. Præpoſ. Hatersleb. Theol. & Philoſ.

Eloquio Chriſti peccator juſtus habetur,
Ut Davidiaci turba probata chori.
Eloquio Chriſti juſtus peccator habetur,
Ut Phariſaiaci reproba turba fori.
Hic ſi peccator, juſtus dignoſcitur ille,
Comprobo peccatum, reprobo juſtitiam.

68. Ad

68. Ad Jo. Mochingerum. Theol. Gedanen.

Nulla fides viduis/ lepidam nunc poſco puellam;
Ut dicam/ viduis/ una facit vidua.
Sic puer attingens cineres, atq; uſtus ab igne,
Credit/ quòd nullus diſtet ab igne cinis.

69. In Battam.

Judicio te/ Batta, bono depingere quisquis
Vult/ atramento miſceat ille crocum.

70. Ad Bernh. Mengvinum. J. C. & Judicii Ohrdruſien. Direct.

Ex chartâ leviora tibi mea defero dona,
Dona ſed ex auro tu graviora refers.
Annua ſi foret hæc tibi permutatio mecum,
Pro lauru fierent aurea ſerta mihi.

71. De Gleichmanna.

Non doleo/ quòd ſæva fidem Gleichmanna pro-fanat/
Sed doleo, famâ quòd cadit illa bona.

72. Ad Christianum Schild. J. U. D. & Conſiliar. Ohrdruſien.

Tarda tibi/ Schildi, cur ſcribam carmina quæ-ris?
Rarius, ut perhibent/ carius eſſe ſolet.

73. De Chriſt. Tim. Dufft.

Argutè paucis quæ ſcit cantare / Camœna,
Argutè multis Dufftia digna cani.

74. Crepitus ventris.

Audior/haud videor, damnor, non pecco: quid autem?
Nonnè hæc autori gratia habenda meo?

75. In Battam.

Centum Batta procis quòd ſis ambita/fateris:
Vah quantum vultûs aurea forma poteſt!

76. Pax.

Si poſt plumbatas redeat pax aurea pugnas,
Nunc ubi deſertum eſt/ tunc paradiſus erit.

77. In Gleichmannam.

Dicebas; bona me, ſi te relinqvo, relinqvant:
Eſt benè, velle tuum ſit qvoq; velle meum.

78. In Battam.

Quos vis/te nolunt/ quos non vis, Batta/volunt te:
Virgo in ſeclorum ſecula ſemper eris.

79. Converſio temporis.

Vomere ſunt enſes/ naſcenti è virgine Chriſto,
Mutati; ha[illegible] vertunt ſecula noſtra vicem.

80. Ad Caſpar. Eraſmum Brochmannum Sielandiæ Epiſc.

Theologia tibi eſt mater, quam diligis unam,
Hanc tamen in ſcriptis vir paris alme tuis.

81. Ad-

81. Adſcenſio Chriſti.

Scandit eam Chriſtus, quâ nunquam ſede receſſit,
Cœlorum quia non exÿt ante domo.
Cedit eà Chriſtus, quà ſemper ſede manebit.
Nobiſcum eſt, nunquam digredietur humo.
Ut cœli totus, totus ſic incola terræ eſt;
Res ea certa patet, ſed modus ipſe latet.

82. Ad Joh. Quiſtorpium. D. Theologum. Facult. in Acad. Roſtoch. Sen. & Ædis Marianæ Paſtorem.

Tu non pompoſis, Quiſtorpi candide, verbis,
Sed Chriſtum fidei ſimplicitate doces.
Hac tua ſimplicitas, ſacro quam dogmate præſtas,
Rhetoricum quodvis ſcit ſuperare decus.

83. Ad Chriſtian. Tim. Dufft.

Nox, quæ præteriit, cœnam mihi contulit atra,
Carmen, quæ rediit, dat tibi clara dies.
Dona tenebrarum tua ſunt, mea munera lucis,
Munera ſi lucis vis dare, redde diem.

84. In Paulam.

Simia quàm ſimilis turpiſſima beſtia nobis:
Ennius in Paulam dictitat iſta pater.

85. Priores ultimi.

Virginis in gremio primus ne ſit ultimus, eſt,
Neſcio, ſed viduæ tale fit in gremio. (quod

86. Diluvium & dies ſupremus.

Cor oculiq́ gerunt ignes & flumen amantum,
Perdidit hôc, illis perdere vultq́ Deus.
Lumina ſenſerunt ab amore madentia flumen,
Corripient ignes improba corda ſui.

87. De fonte pulchro, in ſylva Ohrdruſienſi.

Fons hic, Gleichiaca quondam potatus ab aula,
Altæ dat † Flammæ dulce refrigerium.

† Comiti Hoënlohenſi.

88. Mulier.

Cur non ex cerebro mulier, ſed condita coſta eſt?
Hinc, quia non debet conjugis eſſe caput.

89. Maro. mora. amor.

Stante mora ſua congeſſit Maro carmina Vates,
Quæ nunquam ceſſans concomitatur amor.

90. Calumnia.

Ut nardi violat precioſum muſca liquorem
Perdita, ſic famam noxia lingua bonam.

91. In Durandum.

Catholicum ſeſe Durandus pernegat eſſe:
Dicere nîl unquam verius ille poteſt.

92. In Maximum Conc.

Vis/ auditores vitiorum mole carere,
Omnigenæ? tales/ Maxime, pinge tibi.

93. Ad

93. Ad Margaram.

Par eſt forma tibi, par eſt tibi, Margara, virtus,
Parq; pari certat, vincere neutra poteſt.

94. De tribus Doctoribus.

Quæ fuit antè trium doctiſſima turba virorũ,
Jam Doctoribus his contigit eſſe tribus.

95. In Battum.

Cur, tibi diſcipulo, vis, cedere, Batte, magi-
Ut doceas patrem prolificare tuum. (ſtrum?

96. In Philautam.

Emtor ades, citus emtor ades, eme, tolle Philau-
Venditur ipſius ſumtibus illa ſuis. (tam

97. Ad Jo. Weizium. Poët. celeb.

Te, veniunt, viſura gravem, mea lumina, Vatẽ,
Qui dudum magno es cognitus ingenio.
Fac, ut ſis, VVeizi, parvo mihi tempore, quamvis
Non aliàs poßis omnibus eſſe domi.

98. In Phyllida.

Penelopes tibi forma data eſt, mens Thaidos. o ſi
Mens tibi præ forma Penelopea foret!

99. Ad Chriſt. Tim. Dufftium.

Sunt multi, de te qui fantur plurima, Duffti,
Optima quæq; boni, peſſima quæq; mali.
Et ſi mille malis rumpantur viſcera, perſtat,
Tresvè, duosvè bonos dicere: Vir bonus eſt.

100. In Grandinum.

Sæpè quòd impugnes rationes, horride; veras/
Grandine / hæc ratio eſt / quòd ratione cares.

101. In J. Sauberl.

Pauca, nec intellecta refers, qvadraverit inte:
Obſcurus fio, dum brevis eſſe volo.

102. In Paulinum.

Libro cur noſtro nomen / Pauline, negabas?
An, quia non dignus nomine forſan eras?

103. Bona opera.

Vulgus, percipiens, operum bona nulla beare,
Salvandi forſan vim putat eſſe malis.

104. Ad Bernh. Menguinum, Judicij Ohrdrufien. Direct.

Quemq; bonum penſas verſum, Menguine / thalero,
Nam tres, haud plures ſuſpicor eſſe bonos.
Si precium poſſunt tantum, Menguine, mereri,
O poſſim verſus condere mille bonos!

105. In Paulam.

Hiſtorias præter, ſacro nil codice quæris:
Hiſtoricam / ergò / tibi, quis neget, eſſe fidem?

106. In Apiſtum.

Diſcedam / dico; dicis, comitabor, Apiſte:
Exſpecta / ut dicam, me comitare / priùs.

107. Ad Chriſtian. Schild. J. D. & Conſil. Ohrdrufien.

Quamvis vix decimum, genito me, videris annum,
Jure tamen, Schildi, te mihi juro patrem.

108. In Candidum.

Das animam, dat fortunam tibi, Candide, Dæmon:
Tu breve/perpetuum ſed facit ille lucrum.

109. De Paulino.

A ſtupidô quare fertur Paulinus aſello?
Poſſit ut ingenij conſcius eſſe ſui.

110. In Furium.

Quamvis exſuperet parvo te corpore nanus,
Irâ te poterit vincere nemo gigas.

111. Bolesla Sileſiorum.

Nominis Opitio tot debet dona Bolesla/
Quot ſua divino Mantua Virgilio.

112. In Thraſonem.

Hoſtes quando truces butyro/ ſeu melle crepabunt
Egregius Thraſo tu quoq; miles eris.

113. De Militibus.

Mars quos horrifero non audet vincere ferro,
Non rarò mulier perdere nuda ſolet.

114. In

114. In Battum.

Qui vult vina cavo non prudens fundere cribro/
Commendet Batto verba tacenda meo.

115. In Fortauram.

Aura tibi Fortaura fuit fortiſſima/namq;
Né tibi, vel minimum liquit, inepte, boni.

116. De Arnolpho.

Nomen ineſſe putat vitiis Arnolphus, obindè/
Ut carpam vitium/ me rogat, omne ſuum.

117. In Battum.

Cui ſecreta placet ſecuro condere vaſe,
Aure poteſt ea clàm claudere, Batte, tuâ.

118. Mundi exitus.

Vina, propinqua ſuæ feci meliora putantur;
Fex mundi eſt/ nemo vult tamen eſſe bonus.

119. In Paulum.

Oedipus es duplex, non Davus, Paule/vocandus;
Ænigma tu ſolvis, ænigma nemo videt.

120. Bellum. Venus.

Enſe cadunt multi/ ſed tollit Cypria plures:
Corpora bella necant/ improba corda Venus.

121. Non numero, ſed pondere.

In Mopſum.

Es numero docti numeris majore Maronis,
Pondere ſed verſûs pondere, Mopſe, cares.

122. De Charilla.

Tres veteri Charites Vatum ſunt arte, Charillam
Naturæ quartam gratia dat Charitem.

123. Ad Caſp. Eraſmum Brochmannum, Patronum ſuum.

Quos de te ſcribo, nullos me fingere verſus,
Teſtis ſufficiens optima fama docet.

124. Bellum.

Virga propinqua pios pueros dat, proxima nobis
Virga Dei/ bellum nos jubet eſſe pios.

125. Ad Patronum ſuum, D. Caſparum Eraſmum Brochmannum, Sielandiæ Epiſc.

Num placet, in ſpeculo te cernere convenienti?
Cor utinam videas/ Vir venerande, meum.

126. Venus.

Corpore nuda jacet, tenebris ſed pectus obumbrat:
Huic retegenda latent, atq; tegenda patent.

127. In Sapidium.

Omnia te puerum, Sapidi/ potuiſſe, fateris:
Quis miretur/ te nil modò poſſe ſenem?

128. Ad Leonhardum.

Ad ſe cuncta trahit/ Leonharde/ ut ferrea magnes,
Sic Agnes ad ſe carnea quæq; trahit.

Hinc

Hinc mirare nihil / tactum ſenis eſſe cadaver,
Nam fuit huic / animâ penè ſoluta / caro.

129. Converſi.

Ad Jeſu qui ſunt converſi dogma / pudendis
Perverſos ſeſe moribus eſſe docent.

130. Potio vini.

Vinum quando die bibimus, cur nocte ſitimus?
Quò plùs eſt potum, plùs juvat ora merum.

131. In Balduam.

Baldua, diſceſſum Dominus tàm deflet, & uxor /
Ut, non cras, hodiè, ſic volo / dicat, abi.

132. Ad Aulum, conjugis ſtupratorem foribus extrudentem.

Ejicis in facto prenſum, caligasq́ tenentem;
Et ſapis / ante focum nam cacat ille tuum.

133. Ad Chriſtoph. v. d. Lippe. 17. Jan. 1640.

Suppetit exactis tibi † bis quinarius annis,
*Quatuor * à primo ſubtrahat, opto, Deus,*
Quod manet, huic † nihili vim miſceat, omnia (læta
Adjiciens, ipſi nîl magis opto mihi.

†55. * erunt 15. † erunt 105.

134. Ad Jo. Reinboth. Præpoſ. Hatersleb.

Ut, quàm Johannis dignus ſis nomine / mõſtres /
Dulcis es alloquio / dulcis es eloquio.

135. Ad

135. Ad Valentinum Schmidiũ. Paſt. Hatersl. De funere Joh. Erneſti filioli.

Ioſeph non decimas/ ſed quintas jure popoſcit
Sementis, populo quam dedit ipſe priùs.
Nil minor eſt Chriſtus Ioſepho, jure tuorum
Quintum Natorum poſtulat ergò ſibi.

136. Ad defunctum.

Quo data ſunt Diti lugendo holocauſta duello
Factus eo es Chriſti victima ſancta die.

137. In Candidum.

Es leo, dum exultas aliorum rebus agendis,
Dum tremis, atq; gemis, vix lepus es/ propriis.

138. Scorta.

Ore ferunt mel/ corde gerunt fel ſcorta; ſed illo
Alliciunt ſtultos nequiter/ hoc perimunt.

139. Jus talionis.

Equis Chreſtophilus recuſat eſcam/
Equi Chreſtophilo negant laborem.

140. Ad Salvatorem.

Ut panacea levat morbi diſcrimine gentes,
A ſcelerum mentes crimine, Chriſte/ lavas.

141. De Clara & Catharina.

Nobilis eſt illi facies, ſed mobile nomen:
Nobile nomen huic, mobilis eſt facies,

142. Odia.

Quæ fraudem tangunt odia, hæc à crimine purgant:
Quæ laudem frangunt, crimen habent/odia.

143. Preces veræ.

Temperet ut pœnis Numen, qui fortè precatur,
Pœnarum cauſis temperet ipſe priùs.

144. In Quintum.

Spuria cur pulchra proles tua veſte ſuperbit?
Ornatus major membra pudenda decet.

145. In Aulum, Orat. inept.

Oratoris opus puncto quia non facis ullo,
Nomen aratoris te decet, Aule, magis.

146. Facies.

Si mala ſit facies tibi, da virtute decoram,
Si bona, virtute eſt condecoranda magis.

147. Caro ferina.

Quæ priùs ingentis morſu diſtracta moloſſi/
Poſteà principibus fit caro cara viris.

148. In Catharam.

Quàm benè conveniunt Cathara tibi nomina,
Pocula das lotii pura bibenda tui. (ſervis

149. Et cætera.

Si quicquam ſcriptis ſubtraxi/Et cætera pono.
Cætera non pono/cætera quære tibi.

150. In Puſillum.

Ante fores, video, ſex conterranea quòd ſtet,
Quid cupiat, novi, pocula tolle, puer. [lo]
Funde merum bibulo; vel (quod contingere ma-]
Dic modò, me jam non omnibus eſſe domi.

151. In Alanum.

Si potuiſſet anus duci deformior, anne
Affinis fratris factus, Alane, fores?

152. Amor.

Cur ſolet ignis amor flumen producere ſalſum?
An, quoniam ſalſis eſt Venus orta vadis?
Igne tamen lachrymæ veniunt? ſunt humida ligna,
Propterea ſudant, quos amor ignis edit.

153. Veritas odium parit.

In Balduam.

Baldua, nunc juſtum potes in me ferre furorem;
Auſus namq; fui dicere vera tibi.

154. Peccatum.

Eſt pondus, quod vix humeris portabile noſtris,
Hoc tamen, ut plumam, plurima turba gerit.

155. De Svarzio & Gutenbergio.

Ad Chriſtian. Schild. J. U. D. & Conſil. Ohrdrufien.

Quis, precor, edocuit tormentū plangere primo?
Svärzius, ille nigra dictus ab arte Niger.

Quis

Quis, precor, edocuit ſine pennis ſcribere primus?
Gutberg, ille bonâ dictus ab arte Bonus.
Artis uterq; ſuæ nomen regeßit, & omen.
Profuit hic, bonus eſt: obfuit is, niger eſt.

156. In Pſeudophilum.

Os mihi das, quod habes, ſed tantùm fallere doctum:
Cor nec habes fidum; nec potes ergò dare.

157. In Puſillum.

Odi, principio qui plus extorquet, amicum,
Hoc, vix jam viſus, ſpurce puſille, facis.
Eſto principium noſtri quoq; finis amoris,
Nam ſit amicitiâ caſſa crumena tuâ.

158. De Adamo.

Triſte malum, malum mandens, mala male paravit:
Malum O liquiſſet, dans mala, mala malũ.
Mundus adhuc mundus ſua mala, malo ſine, ferret,
Bellaq; bella forent, nec mala mala forent.

159. In Corberum Poet.

Craßi ſi tituli demantur, paucula reſtant,
Scilicet in libris ſuſpicienda tuis.

160. Culullus. Cucullus.

Teſte culullo, audent Monachi mala, veſte cucullo
Gaudent ire, pigros hic tegit, ille regit.

161. In Fabium.

Cur tantos fieri Fabius ſibi poſcit honores?
His non indignus ſi foret, haud faceret.

162. In Ollum, bonum concionatorem, malum Chriſtianum.

Te quicunque bonum, nullo diſcrimine, dicit,
Is neſcit, vitium quid ſit, & officium.

163. In Paulum.

Eſt meretrix, eſt virgo tibi, nuptamque fatetur
Utraque ſe; verùm non niſi virgo placet.
Et benè; rara petis. ſalſæ ſapor eſt tibi notus,
Agnoſcenda tibi nunc caro, Paule, recens.

164. Audacia.

Audentes fortuna juvat ſua, nec juvat, idem,
Audendo, ſcandes altiùs, atque cades.

165. Vir & uxor.

Fert præ ſe ſpeciem capitis vir, corporis uxor.
Eheu, quàm multos hoc malè corpus habet!

166. De Tacito.

Ridendo, Tacitus quæque argumenta reſolvit.
Non reſolutio, ſed ſtultitia hæc Taciti eſt.

167. In Brunellum.

Ducis anum juvenis, pœnam, Brunelle, paratã;
Gratulor inde minùs, compatiorque magis.
At non ducis anum, potius tua commoda ducis;
Gratulor inde magis, compatiorque minus.

168. Pax

168. Pax.

Si bona quæq; magis benè res ſit nota, carendo/
Pacem ſcit nimium Teutonis ora bene.

169. In Quartum.

Pinguia, Quarte/ tuas delectāt fercula fauces;
Non miror/ tibi quòd pingue ſit ingenium.

170. Aulicus.

Aula victurus, mordaci parcere vero
Qui neſcis/ neſcis hac remanere diu.

171. Ad D. Caſparum Eraſmum Brochmannum.

Cùm veteris Numen populi ferveret amore/
Turba Prophetarum miſſa verenda fuit.
Erga nos quòd idem cordis face ferveat æqui,
Magnis cum ſociis, vir celebrate/ doces.

172. Cunæ Chriſti. Ad Theoph. Suabium.

Mundi quisquis opes in cunis quærit Jeſu,
Invenit hic/ merito, non niſi fœna, ſuo.
Qui paupertatem mundi quæſiverit/ ille
Invenit æternas/ quas ſibi ſervet/ opes.

173. Ra-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756623774/phys_0098
DFG

173. Ratio.

Ad Matthæum Marci. Eccleſiaſt. Guſtrovien.

Lugendum nobis lapſum quæ præparat arbor,
Eſt ratio/ occultis adſociata ſacris.

174. De Guſtavo Adolpho, Johannis Alberti, Ducis Megapolitani filio.

Sic mortem illuſtres poſſunt ridere parentes/
Si ſua ſit natis indita forma ſuis.

175. Ad A. K.

Ingenium quòd ames præ multis/ ſentio, nūmis,
Deſipis. eſt nummi majus in orbe decus.

176. Ad Matthæum Marci. Eccleſiaſt. Guſtrov.

Matthæum & Marcum caro tibi nomine nectis;
Lucam & Johannem junge toro; & ſatis eſt.

177. Ad amicum ſuum Valentinum Wagnerum.

Guſtrovium tibi Tyrigeta, ceu patria/ factum:
Laga mihi facta eſt patria, plaga licet.

178. Aſtronomia.

Ars gravis ecclipſes puncto niſi proderet omni/
Plurimus hanc riſu ruſticus exciperet.

179. Aſtro-

179. Aſtrologia.

Qui vult ex aſtris verè dictare futura,
Huic ſunt, ceu quidam Delphicus, illa, Deus.

180. Geometria.

Hancce Geometriam Graji dixêre diſerti,
Cùm tamen in reliquis plurima rebus agat.

181. Dialectica.

Veſtigat nimiùm tardè Dialectica verum;
Nam veri dudum ceßit ab orbe fides.

182. Aureum ſeculum.

Aurea per mundum ſi ſecula nulla fuiſſent,
Noſtri reverà temporis iſta forent.

183. In Dyſſophum.

Te prudens fatuum, ſapientem, Dyſſolphe, vulgus
Æſtimat, iſtius pectore nempè ſapis.

184. Simile ſimili.

Si vis, conjugium nè ſit tibi triſte marito,
Conſilio ſimilis ſit tibi Nupta meo.

185. Ad D. Caſparum Eraſmum Brochmannum, Sielandiæ Epiſ. Mecœnatum ſuum.

Militia in terris Eccleſia nomine gaudet,
Hac in militia Dux generoſus agis.

LIBRI QUARTI FINIS.

EPI-

EPIGRAMMATUM GEORGII NICOLAI ERASMI, OHRDRUFIENSIS,

Ad Excellentem Dn.

HENRICUM ERNSTIUM J. U. D. & Anteceſſorem Soranum.

LIBER QUINTUS.

1. Ad Spiritum Sanctum. In feſto Pentecoſtes.

Spiritus alme, veni, ſummo delapſus olympo,
Quamq; habito, veniens ingrediâre domũ.
Parva cor hæc domus eſt, quavis tamen amplior aulâ,
Hoſpes ſi tantus ingredieris, erit.

2. Ad Dn. Henricum Ernſtium. Benefactorem ſuum.

Magnus es ingenio, ſuavi ſed pectore parvus:
Sic parvus, ſemper maximus eſſe potes.

3. Ad Jeſulum ſuum.

Adſunt cunarum, puer optime, feſta tuarum,
Sed Mars crudeli turbine ſævit adhuc.

Ut fiat niveis curâ ſine motio cunis,
Quæ ſumus, amoveas hoc, puer alme, malum.

4. Feſtum Stephani.

Cunarum Stephani ſequitur lapidatio feſtum:
Sanctorum eſt ſemper lux vice miſta crucis.

5. Ad Jo. Mejerum, amicum.

Scribere me in funus carmen, te velle, ſororis;
Iſtud tàm meriti, quàm pietatis erat.

6. Ad Chriſtoph. Lebzelterum, Danorum Principi à ſecretis.

Mortua ceu conjux tua, ſic eſt reddita viva:
Mortua namq; tibi, reddita viva Deo.

7. Ad Lectorem candidum.

In noſtro quisquis te ſentis carmine tactum,
Ne credas, vitium me voluiſſe tuum.
A me materiam duxi quandoq; jocandi,
Dumq; tuum videor tangere, tango meum.

8. De Henrico Ernſtio. J. U. D. & Anteceſſ. Sorano. Philoſ. inſigni.

Per mare, per terras mercator colligit auri,
Sed collegit opes Ernſtius ingenij.
Quod dedit, hoc illi poſt horam temporis au-fert,
Quod dedit huic, mare, vel tollere terra ne-quit.

9. Ego

9. Ego ſum.

Cùm placidè Chriſtus loquitur, mox deſtruit (hoſtes:
Quid fiet, ſumto judicis officio?

10. Ad Thomam & Charitinam.

Una caro eſt vobis/ unus ſed ſpiritus eſſe,
Diſſentitis enim Religione/ nequit.

11. Salvator.

Eſt pater ille ſuus, ſuus idem filius ille/
Seq; creaturam condidit ipſe ſuam.

12. Sol. Chriſtus.

Ad Sebaſtianum Aliſcherum P. L. C. Sileſ.

Cæcus erit/ radios Phœbus niſi promat/ ocellus/
Cor cæcum/ radios det niſi Chriſtus, erit.

13. Ad Jo. Bergerum. Ohrdrufien.

Pergerus, non Bergerus tu jure vocaris;
Cur? quia, pergendo, te benè, Jane geris.

14. Ad Salvatorem.

Chriſte/ preces ſtrenam ferimus tibi, maxime, noſtram,
Et tibi cor/ licet haud labis inane/ damus.
Redde piis pacem precibus/ cor labe repurga,
Voto ſic noſtro ſit ſatis, atq; tuo.

15. De ſe ipſo.

Ad Joach. Kleinſchmid. Poët. & Senat. Roſtochien.

Verſus verba dies unius quæq; Maroni,
Verſus; neſcio quot, quæq; dat hora mihi.
Verſibus in noſtris nil diverſum tamen exſtat,
Ni quòd ſcribo leves garrulus, ille graves.

16. Mars.

Ad Chriſtoph. Colerum Hiſtoricum & Bibliothec. Vratislav.

Si, quos vivimus, illorum gaudemus amore,
Mars nimiùm patriæ fervet amore meæ.

17. De pulvere Scholaſtico.

Ad Chriſtian. Timoth. Duff-tium Scholæ Ohrdrufien. Rect.

Quæ juga, dante Deo, primi ſunt ordinis, illis
Conlætor potiùs, non ego compatior.
At tua, pulverulenta licet, ſunt talia, Duffti,
His non compatior, gratulor ergò jugis.

18. In Potentiam.

Ardet amore mei, tua mens: tibi credo; vicisſim
Crede mihi; mea mens alget amore tui.

19. De ſe ipſo.

Si quisquam dicit, me forſitan eſſe Poëtam;
Is falſum dicit, non quia falſa loquor.

20. Ad

20. Ad C. T. Dufftium.

Non tibi compatior, benè cùm patiare, proindè,
Nec miſerere mei perpetientis idem.

21. In Gabinum.

Uxor, communis quòd ſit plerumq; Gabine,
Pulchra, tuo res ſit jam tibi nota lucro.

22. In Battologum.

Quot ſub tartareo toleret ſuſpiria cœno
Tantalus, ut reor, eſt res benè nota tibi,
Illi garrulitas nîl dat, ſed plurima monſtrat,
Garrulitas monſtrat plurima, datq; tibi,
Utriuſq; datis fati paradigma loquaci.
Ille tacere quidem, tu blaterare doces.

23. In Sextum Medicum.

Accipit argentum Philopompi Sextus, & illi
Dat morbum; morbus (res nova) nunc emitur.

24. Amor.

Suſpicor, antiquus amor eſt, quaſi dictus amaror,
Cùm ſit amare lues ſemper amare nimis.

25. In Petilianum.

Non pauco paucos finxit Maro tempore verſus,
Quid mirum, multo tempore quòd maneant?
Non multo multos vomuiſti tempore verſus,
Quid mirum, pauco tempore quòd pereant?

26. In Pontiam.

Si virgo eſt, quæ bis peperit/ tu Pontia plus es
Virgine, nam quis/ te ter peperiſſe/ negat?

27. In Cypriam viduam.

Nubendum eſt/ dicis/ famuli parere recuſant:
Mentiris/ morem ferre recuſat amor.

28. Ad Lectorem.

Quæris, cur brevibus nectam mea carmina metris?
Plus nequeo, precio deficiente, dare.

29. In Marcum.

Spectra tuas pecudes, puto/non animalia credis:
Vivere vis pecudes, pabula, Marce, negas.

30. Ad Salvatorem.

Eſt tua crux mea lux, mors ſors/ deſcenſus ad ima
Adſcēſum parat ad gaudia prima mihi.

31. Frons creditoris.

Ad Balthaſ. Thomam J. C. Sileſium.

Creditor alterius fidei ſua pignora qui dat,
In triplici ſemper fronte videndus erit.
Mutua dans/ Deus eſt, ad tempus mutua linquens
Utenda; euge bonus atq; benignus homo!
Sed poſcens/ reddi tandem ſua, deſinit eſſe
Numen, homoq;/ & trux incipit eſſe Sathan.

32. De

32. De Juriſtis

Jurgiſtæ, qui rixantur, ſunt plurima turba;
Plurima Juriſtæ ſunt, quia jure calent.

33. Exordium Ciceronis.

Poſtremùm Cicero ſapiens exordia fecit:
Plurimus hoc ſtadio cum Cicerone ſapit.

34. Ad Henricum Ernſtium, Jureconſ. & Philoſ.

Pectore ſincerus, doctrinâ magnus es. ajo
Hoc/ tam veri/ quàm raptus amore tui.

35. In Grandinum.

Sæpè rogas, ut te feſtivo carmine laudem;
Vellem, ſi dignum laude foret vitium.

36. In Bibones.

Probra, dolor, morbi, mens conſcia, turpis egeſtas:
Hæ ſunt divitiæ, turba guloſa/ tuæ.

37. Mala mulier.

Dic/ animal quod ſit quovis cane pejus/ & angue/
Fæmina/ quam rabido turba furore regit.

38. Ad Joach. Gerdes.

Quando canis ſævo fecit ſibi vulnera dente,
Hæc linguâ novit reddere ſalva ſuâ.
O utinam canibus frueretur Teuto magiſtris,
Curatorq; foret vulneris ipſe ſui!

39. Ad Salvatorem.

Nè tibi; ceu quondam / nimiùm, quæ cogito; peccent,
Ut mea ſit poſthàc mens tua / Chriſte / dabis.

40. Leo Samſonis.

Melleus ore fuit, ſed cætera triſte cadaver.
Novit adulator Samſonis eſſe leo.

41. In Theodorum Poët. inept.

Dum, Theodore, pedem demens in limine lædis /
Non miror, mediis te cecidiſſe viis.

42. Ad Janum bifrontem.

Qui verè prudens ævo vult vivere noſtro,
Nullo diſſimilis ſit tibi / Jane / modo.

43. Ad Chriſtoph. von der Lippe. Conſ. Regium.

Annulus / ex auro factus, precioſior eſſe
Dicitur ob gemmæ ſplendida dona ſuæ.
Et te principibus / te gratum Regibus aurum /
Gemma Dei, reddit dexteritatis amor.

44. In Sapidium.

Quæ neſcis / Sapidi, nimiùm nè corrige. ſutor
Ultra qui crepidam non ſapit / ille ſapit.

45. In Petilianum.

Tu tua magnifico muniſti ſcripta Patrono /
Contra lectores qui juvet illa malos.

Fruſtrà

Fruſtrà nam quamvis alleges mille Patronos/
Libros nemo malos dixerit eſſe bonos.

46. Ad Alanum & Honorum.

Hæredi locuples, pauper tibi vivis/ Alane;
Hæredi pauper, dives, Honore/ tibi.

47. In Ollum.

Uxoris quare tantùm te pœnitet/ Olle?
Illam debebat pœnituiſſe tui.

48. In Dolanum.

Procuras aliys, ſed non ſine laude/ ſalutem;
Officis alterius/ non ſine labe/ toro.
Dumq; alios ſacro pellis medicamine morbos,
Quare ſtultitiam negligis ipſe tuam?

49. In Thraſonem.

Adverſis hoſti tàm ſtat tibi miles in armis,
Quàm nutans contra fulmina jacta domus.

50. In Phyllida.

Ambiguo morbi Phyllis fervore gravata,
Nè moriar, ſponſum da mihi mater, ait.

51. In Aulum.

Vis, ut cuiq; magis civi ſis cognitus, o ſi
Velles, cuiq; minùs cognitus, Aule, fores!

52. Actio fori.

Si quis debitulo tecum certaverit/ illi
Da vaccam/ cauſâ ſicq; recede tuâ.

53 Epigrammatismus.
Ad Joachimum Gerdes, amicũ.

Cenſetur cantu, quanti ſit habenda volucris/
Albus olor certant/ & philomela pari.
Grandior is quamvis volucris; licet iſta minuta.
Sic magnis certant carmina parva metris.

54. De Aulo.

Aulus ait: claudo jam non pede Marta ſubin-
Hoc quare? vitii nam pudet hujus eam.(trat.
Si pudor expungit, fœdantes corpora, navos,
Utriuſq; oculi me pudet, Aule/ mei.

55. In Tulſenerum Poët.

Ter geminata tibi ſunt ſcripta Epigrammata centum/
Verùm ex ter centum non placet una trias.

56. De Poſthumo.

Ne redeat/ fieri curabo/ Poſthumus, inquit,
Uxori loculos tres quatuorve meæ.
Dicimus huic: quid/ ſi citiùs moriâre? ſed ipſe:
Si pereo reſti, non opus eſt loculis.

57. In Preiſſium.

Iunones, nec eris! ſed vis modò doctus haberi,
Hoc tibi, præfacto, non niſi velle placet.

58. In Ollum.

Juras, ſcortaris, maledicis, decipis, Olle:
Es ſacer inverſa Relligionis homo.

59. Per os Prophetarum.

Ad Jacobum Matthiæ, Doct. Theologum, & Danorum Regià concionib. aulicis.

Cur non oribus eſt, verùm Deus ore locutus?
Sanctorum Vatum vox fuit una Dei.

60. Ad Deum ter max.

Ut reddam, mandas, purum ſine crimine, pectus:
Da priùs, atq; datum poſtea ſume, Deus.

61. Mors Chriſti.

Ad Jo. Quiſtorpium. D. Theol.

In cruce dum Chriſtus demortuus eſſe videtur,
Dat majeſtatis maxima ſigna ſuæ.
Sic/dum credemur penitùs nihil eſſe/ patebit/
Nos quâvis mundi plus tamen eſſe fide.

62. In Phaſien.

Pulchra nimis Phaſie, vab toto corpore pulchra
Attamen hoc nemo, tu niſi/ novit adhuc. (es

63. In Bacchariananm.

Ante ſuum coitum / coiens, & quando coivit,
(Quis credat?) virgo Bacchariana manet.

64. Ad Dan. Sthal. Philoſ.

Omnibus in rebus ſolummodò quærere verum,
Hæc eſt doctrina ſumma caputq; tua.

65. In A. Br.

Xantippe nobis, nimiùm mordendo, ſecunda es:
Forſan eâ Socratem vis ratione virum.

66. Cantus eſt duplex.

Ad Pancratium Amſelium
Pöet. & Cant.

Molliter incipitur cantatio dira malorum,
Duriter ad finem ſed venit illa ſuum.
Hâc gemit in vita modulatio dura bonorum,
Sed mirè molli terminat illa ſono.

67. In Preiſſium.

Roboris es nimii/ ſi conſtat robur in ore:
Pectore ſi conſtat, roboris es minimi.

68. In Aulum.

Indigni ſummo, ceu jure/ beantur honore:
Ne mirare/ quòd hic contigit/ Aule/ tibi.

69. Scientia & conſcientia.

Olim ſcire parum, multum conſcire dabatur:
Utuntur verſo ſecula noſtra modo.

70. Ad Henricum Ernſtium.
J.C. & Acad. Soranæ Anteceſſ.

Celſius ut poſſint hominum volitare per ora/
Virtutes neſcis/ ſic ſapis, ipſe tuas.

71. In Gambrinum.

Gambrine, ut Chriſti jures in verba magiſtri/
Corde quidem es ſerpens/ ore columba tuo.

72. In

72. In Preiſſium.

Me benè demeritum de ſe, malè Preußius odit:
Hæc mihi ſint, alias non mihi ſint odia.

73. Ad Candidum.

Ira furor brevis eſt, ſed continuata ſubindè,
Candide! ſit longus, non brevis, ira furor.

74. Ad amicum ſuum Chriſtianum Chemnitium.

Quamvis, Chemniti, juvenili tempore vivas!
Quis neget ingenij te gravitate ſenem?
Hæc tibi tàm præceps, primo ſub flore, ſenectus,
Hâc vitâ! vitam, prætereunte! dabit.

75. Ad Nobilem quendam.

Terra ſumus nati, poſt mortem terra futuri,
Linea non fallax ſtemmatis iſta tui eſt.

76. Lapſus Adami.

Non tantam ſerpens, ut fallere poßit Adamum!
Illum qua fallat! vim tamen uxor habet.
Sic fit adhuc: Dæmon quos perdere neſcit, eoſdē
Pejor eo, turpi fœmina fraude premit.

77. Pennaliſmus. In Boemium.

Quid vexas hodiè duro nos ſcommate! Boemi?
Neſcis; quòd fuerit par tibi nomen heri?
Cornua qui torva geſtant crudelia fronte,
Taurorum vitulus quilibet antè fuit.

78. Jo. A. Comenii janua.

Innumeram numero verborum claudere linguam,
Hoc fuit artificis, nec minùs artis opus.

79. De quodam obtrectatore.
Ad Jo. Mich. Dilherrum.

Si voluit petulans alios perſtringere penna,
Rariùs his, nocuit ſæpius ipſa ſibi.
Sic lucem cæcus tot ſecula vidit Homerus/
Quas meruit / tenebras Zoilus aſper habet.

80. De Quinto.

Dat mores aliis Quintus, cum forſan aſelli
Illo plus morum poſteriora canant,
Cùm priùs, ac doceat/ gens ruſtica diſcat arare,
Diſce priùs mores, poſtea, Quinte/ doce.

81. In Doebium.

Friget hyems/ aſt asq; calet nimium tibi, Doebi:
Tempora ſunt ſtudiis commoda nulla tuis.

82. In Marcum.

Marce, tot auriculas, quot lumina porrigit Argus
Si tibi porrigerem, nîl tamen acciperem.
Menè putas mutum/ dicis? ſic cenſeo/ verùm.
In cathedra mutum te modò, Marce, puto.

83. Ad Adamum Protopl.

Quo tibi debebat fructu ſapientia naſci/
Quare ſtultitiam prodidit ille tuam?

84. Re-

84. Remedium amoris.

Invita Cererem modicè, vitaq; Lyæum.
Et fugiet, quamvis compede vincta, Venus.

85. Ad Chriſtoph. von der Lippe Conſ. Reg.

Hiſtoriâ doctus ſacrâ, doctusq; profanâ,
Illarum vitæ jungis utramq; pia.
Sic Hyblæa ſuos quærunt animalcula ſuccos,
Quos benè diſpoſitos publicus uſus habet.

86. Novus annus.

Annus adeſt novus, hunc ſterilem, pater/exprime Marte,
Peſteq; ; nec gelida palleat/opto/fame,
Vel, ſi peſte, fame, bello, Pater optime, pergis!
Perge tamen verbo nos relevare tuo.

87. Somnus.

Quicquid de pigro noctu mihi detraho ſomno,
Hoc addo vitæ, ſi bona vita, meæ.

88. In Aulam.

Quod vir fronte tuus non geſtet cornua, miror,
Cornutus dudum qui tamen, Aula, fuit.

89. Ad Martin. Opitium.

Ut memini/ nullos nutris de corpore natos,
Innumeros ſummo paſcis ab ingenio.

90. Ad

90. Ad Germaniam.

Quàm gaudes proprio, Germania ſæva, cruore!
Parce citò tibi, nè quando voles/ neqveas.

91. Pubertas puellaris.

Cur pubertatem concedunt Jura puellis
Primùm? triticeos ſuperant zizania culmos.

92. Ad Agatham.

Candida forma tibi non eſt/ quæ forma negavit,
Egregio penſat candida fama lucro,
Fama tuam mater formam commendat, & illi
Confert, nè ſibi ſit filia diſſimilis.

93. Solatium & terror Dæmonis.

Ad Eliam Taddelium Theologum.

Queis mens eſt ſceleris penitùs non cōſcia, Dæmon
Securos nimiùm paſcere melle ſolet.
Queis mens eſt ſceleris penitùs non neſcia, Dæmon
Contritos nimiùm paſcere felle ſolet.
Dæmonis eſt mos; terrendos ſolatur/ & idem
Solandos terret; ſic, ut utriq; ruant.

94. O tempora! o mores.

Ad Matthiam Machnerum J. C. Sileſ.

Flumina vaſta maris licet in duo lumina fundat,
Heraclitus ſat tempora flere nequit.

Quot

Quot vivunt, hominum quamvis det ſplene cachinnos,
Non poterit mores vincere Democritus.
Hæc Heraclitos feralia tempora, mores
Democritos homines quoslibet eſſe volunt.

95. De hujus temporis capillitio.
Ad Jo. Rhauen Prof. Soranum.

Teſtis erat quondam fidei frons libera certa,
Propterea nulli condita fronde fuit.
Jam quia non paucæ frondes dant nubila fronti,
In patulo eſt, paucis quòd ſit habenda fides.

96. In Bormerum.

Ebrius excuſat ſeſe Theodorus, aitq;
Bormero, ſtultus ſum benè potus ego.
Hoc dudum vidi, reſpondet protenus iſte,
At, Theodore, tibi dicere non volui.
Ebrius ille quidem ſtultus dum dicitur, iſte
Stultum ſe fatua ſobrietate docet.

97. In Preiſſium.

Cur non vis doctus fieri, ſed doctus haberi?
Num, quia poſterior forma labore caret?

98. In Alanam.

Qui circumſpectam dicit, malè dicit, Alanam:
Circumſpecta, ſopor quam regit, eſſe nequit.

99. Ad Joël Langloz. Ohrdruf.

Etſi non omnis certè ferat omnia tellus,
Doctam fert turbam qualibet ora tamen.
Perge Machaonius gravis impalleſcere chartis/
Ferreq; certatim te volet omnis humus.

100. De Cenete & Baldria.

Res nova; pervertunt Cenes & Baldria ſexum;
Nam Dominus Domina eſt / & Domina eſt Dominus.

101. Ad Jac. Schütz. J.C.

Tu Iuris varias nôſti torquere ſagittas/
Ut veri metas, ingenioſe, notes.
Aula prima ſuæ meritò ſubſellia, recti
Arbitra/ deſignat hinc Themis alma tibi.

102. In Quintum.

Corpore ſartores ſcabies / vel mente fatigat.
Eſt corpus ſanum, mens ſcabioſa, tibi.

103. De Cenete & Baldria.

Dividit imperium Cenes & Baldria/ noctu
Ille domum, tota dirigit illa die.

104. Ad quendam.

Multa tibi debet frater, ſed cogeris, ille
Queis aliis hæret, debita ferre, viris.
Debita, jure novo, ſi ſolvit creditor, ipſe
Inverſo, malim debitor eſſe/ modo.
Et, ſi quis dicat poſthac: mihi debita ſolve:
Solve mihi; dicam, cur? quia creditor es.

105. Ad Jo. Lauremberg. Prof. Soranum.

Es Meditus, Rhetor, Vates, Sophos, Hiſtor, & (ābit
Iugiter in ſummo laurea quina gradu.
Si tibi non nomen, quo laus tua proditur, eſſet,
Dignus eo ſapiens non niſi Phœbus erat.

106. Ad Jo. Huſwedel. Phil.

Eulogies tu Myſtapotens, Sophiæq; Sacerdos
Redditus, his primo nomine ſacra facis.
Te laudare volens, qui ſis, modò dicere tento:
Ingenio major laus nequit eſſe meo.

107. In obitum Jo. Gerhardi Theol.

O noster miſeros, te terq; quaterq; beatum!
Nos quòd te, tu orbis deſtituare malis.

108. Res mali ominis.

Tot quia Theiologi, Medici, Juriſq; periti,
Servantes Verbum, corpora, jusq; ruunt,
Suſpicor, eſſe fidem, (ſed nolo Propheta vocari)
Corpora, jusq; malis excrucianda modis.

109. De Cenete & Baldria.

Uxori nupſit, ſolo vir nomine, Cenes;
Baldria ſed duxit imperioſa virum.

110. In Pontilianum.

Errorem quoniam fovisti tempore longo,
Quòd rectè ſerves, Pontiliane, putas.

Etſi

Etſi concentet bis mille cuculus in annos,
Attamen inſolum non canet arte diem.

III. Infunus Theodori Becche- ri, juvenis ingenioſiſſ.

Te caperet quamvis viridis, Becchere, juventus,
Judicii poteras vincere dote ſenes:
Hanc luſtrans oculis, illi mors tergora vertens,
Te ſibi maturum credidit eſſe nimis.

112. Ver.

Ver tibi dat flores, nova dat tibi ſemina rerum,
Tempora ſed partûs poſteriora dabunt.

113. Æſtas.

Ut fructum ferat autumnus, hunc anteit æſtas,
Et concepta fovet ſemina temperie.

114. Autumnus.

Antiquis dictum eſt ver formoſiſſimus annus,
Fama ſed effectis aptior illa meis.

115. Hyems.

Frigore concilio juvenes, tenerasq; puellas,
Ni placeat gelidis ſæpè cubare toris.

116. Partes anni.

Ver, æſtas, autumnus, hyems ſunt quatuor anni
Tempora, quæ tibi dant vivere, dantq; mori.

117. In Candidam.

Sive tui mores æquanto Candida formam,
Seu ſit forma tibi moribus æqua tuis.

118. In Paulinum.

Quod malè cūq; facis, factum, Pauline, fateris;
Moribus hinc morem, temporibusq; geris.
Scilicet in mores iverunt peſſima noſtros
Facta, palàm/ laus eſt/ criminis eſſe reum.

119. In Maximum.

Maxime, magnifici præcinctus pelle leonis/
(Heu ſtupeo!) ſtupido pectore fers aſinum.

120. Ad Theoph. Svabium. 1643.

De ſocero tibi, de nupta benè gratulor; illis
De te/ namq; pares jungimini paribus.

121. Ad Henricum Ernſtium.
V. Cl. 16. Febr. 1640.

Triginta ſuperas hodiè, ſex inſuper annos.
Nl morbum precer, hos ter ſuperato precor!
Rara ſenecta quidem noſtro hæc eſt tempore, verùm
Tempore tu noſtro rarus es ingenio.

122. Ad Steph. Hanen / Paſt.
Reinshagenſem.

Qui pietas, candor, rectum, labor improbus uno
Dicere vult, quòd ſint, te vocet ille, viro.

123. Ad Dn. Georg. Linſtovium.

Nulla dies tibi abit, libros quin pronus adores:
Nobilis e tali nomine quiſq; foret!

124. Ad

124. Ad Georg. Linſtovium Eq. Megap.

Lumine reſpiciant dignos ſi fata benignè/
Nemo vigere loco te meliore poteſt.

125. Ad Deum ter max.

Heu/quoties pecco, repeto imo corde; Remitte:
At quoties repeto/ dic, Pater alme; Volo.

126. O tempora! O mores!

Quicunq;/in quæ nos ſervaſti tempora? clamat,
Exitium vitiis imputet omne ſuis.

127. Hypocritæ.

Pectore ſerpentes multi ſunt/ ore columbæ;
Neſcio, num Chriſti hæc ad pia verba ſonent.

128. In Glycorianum.

Frumentum Domini dum debet ſpargere/ grato
Errore, in ſaccum ſeminat ipſe ſuum.

129. Ad Henricum Rahnen V. CL.

Sint mille/ & plures, qui jactent nomen amici/
Hos precio parvi vix tamen aſſis emam.
Unius, egregium, Rahni/ decus, unius inquam/
Inſtar amicitias omnium honoro tuas.

130. Conjux.

Plaudito / qui ſociam reperis/ vel plangito, namq; eſt
Optima/quando bona eſt; peſſima / quando mala eſt.

131. Ad

[...] Adamum Sperbilium
Chirurgum Roſtoch. primarium,
anno 1643. 2. Maij.

Tu modò perpetuum infligis mihi vulnus; amori
Hoc ego, non odio deputo; namq; volo.

132. Hoſpes.

Quarta dies piſcem abſurdi facit eſſe ſaporis:
Tempore ſunt animal piſcis & hoſpes idem.

133. Ad Steph Hahnen.

Evocat ex ſomno galli vox ſedula gentem:
At revocat mentem credulus/ Hahnel tuam.

134. In Battam.

Mancipio & furi tandem lævo omine nubit:
Conſilio ab tardo non bene Batta ſapit.

135. Objectum Poëſeos.

Quicquid habet tellus, quicquid mare/ vel te[ctum]
Objecti eſt inſtar culte Poëta tui. (net æther.
Hiſtoria ergò tibi/ Sophie, & ſit fabula nota,
Rem factam; aut fictam pingere quãdo cupis.

136. Hypocriſis.

Ius ſummum/ ceu dicitur/ eſt injuria ſumma:
Summa notam pietas impietatis habet.

137. Ad Henr. Rahn. J. D.

Eliſabetha tibi cecidit Lippenia conjux,
Nunc Stephani ſurgit Eliſabetha tibi.

Summa

Summa domûs cecidit, ibi gloria, ſu- vo-
luptas:
Summa domûs ſurgit gloria, ſummus amor.

138. Artes Fœminæ

Fœmineo quodvis, etiam grave vincitur artu,
Fœminea, falli qui cavet, arte vacet.

139. In cujuſdam pia hilaria.

Impie nugator, tuus eſt pietate libellus,
Qua ſcelerum pleni ars dæmonis eſſe ſolet.

140. Ad Lectorem.

Hæc ſunt, quæ tenui quondam modulabar a-
In viridi ruris gramine ſæpè jacens. (vena
Candida, ſi, Lector, tibi rus olere videntur,
Quòd nequeat dare rus ſe meliora, puta.

LIBRI QUINTI
FINIS.

Errata benevolus lector ſic corrigat.

Lib. I. Epig. 19. tuum, legat trium. Ep. 85. ſaltum. l. ſaltu. ibid. unguibus. l. anguibus. Ep: 108. viris l. viri, Lib. II. Ep. 69. l. nec, male. Lib. IV. Ep. 3. quod l. quot. Cætera quiſq; pro ſuâ prudentiâ facilè mutabit.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn756623774/phys_0125
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756623774/phys_0126
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn756623774/phys_0127
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn756623774/phys_0128
DFG

Præteritum luges, tibi ſpeſq ...
Præſentis nullus te te ...

ICO ...

Ad Cenſores ...

Immundo in Mundo bonus ... r,
Sic verſus libri vix ...

F I N ...

Mantiſſæ loco pl ... re
Convenientiā M ...

Sæpius in conſtans & falla ...
Sæpius & vitia ha ... t.
Alea ceu reſonans crepitat, ...
Grunnit, rixatur, m ...

Ad weigelij ...

B ... hri.